

CURIERUL ADVENTIST

IULIE 2022: ÎNCREDERE ÎN TIMP DE CRIZĂ + AFARĂ DIN
ORAȘ + MITRA SAU COROANA + MÂNA TATĂLUI + ISUS
HRISTOS - PERSONAJUL PROMINENT AL VECHIULUI
TESTAMENT + MISIUNE PRIN RUGĂCIUNE + FOCURILE
DOMNULUI + ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DIN GENEZA

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

ISUS VINE! IMPLICĂ-TE!

Sesiunea Conferinței Generale 2022 | St. Louis, Missouri, SUA

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-L astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

William Backus și Marie Chapian

Cartea îți oferă instrumentele de care ai nevoie ca să fii eliberat de tirania dificultăților emoționale. Prin autoevaluare, exerciții de dezvoltare și prin ucenicie spirituală, vei putea identifica propriile concepții eronate și le vei putea înlocui cu adevărul, rezultatul fiind o viață cu adevărat fericită.

evs
editura viață și sănătate

Annette și Julian Melgosa

Vrei să manifesti bunătate autentică, indiferent de împrejurări? Vrei să ai parte de mai multă bucurie, dragoste, mulțumire sau optimism? Vrei să clădești o relație sinceră cu Isus, o relație atât de puternică, încât oamenii să observe? Atunci cartea aceasta este foarte potrivită pentru tine, căci ea analizează obiceiuri care, cultivate, produc o spiritualitate profundă și plină de roade. Vei descoperi și zeci de sugestii practice, care fac ușoară implementarea în viața de zi cu zi a principiilor prezentate.

Anul XCIX, IULIE 2022. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szász; Consultanți: Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ștefan Tomoiagă, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou lăncu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

A LXI-A SESIUNE GENERALĂ A ADVENTIȘTILOR DE ZIUA A ȘAPTEA

St. Louis, Missouri, SUA, 6–11 iunie 2022

„Înfățișați-vă acum înaintea Domnului, după semințiile voastre
și după miile voastre.” (1 Samuel 10:19)

La fiecare cinci ani, reprezentanți ai Bisericii Adventiste din toată lumea se reunesc în cadrul unui eveniment unic în toate confesiunile creștine moderne.

Decenii întregi, întâlnirea a fost asociată cu cel mai important comitet al bisericii, cea mai frumoasă reuniune de familie a credincioșilor și cea mai mare autoritate existentă în poporul lui Dumnezeu, până acolo încât s-a considerat că vocea bisericii întrunită în sesiune oficială la Conferința Generală reprezintă glasul lui Dumnezeu.

Obiectivele sesiunii

Unii au reținut doar aspectul electiv, adică alegerea noilor slujbași în comitetul de conducere al structurii noastre globale, dar acest aspect nu cuprinde semnificația mai amplă a sesiunii pentru viața bisericii.

Punctele majore pe agendă au fost rapoartele despre direcția de activitate din ultimul deceniu, adoptarea strategiei de lucru pentru următorii trei ani, votarea modificărilor în textele constituției noastre (*Manualul bisericii* și regulamentele *Working Policy*), precum și relaționarea cu delegații din toate țările.

Mottoul sesiunii, inscripționat pe legitimații, rucsace și toate materialele tipărite sau digitale a fost luminat permanent în spatele prezidiului de unde s-au desfășurat lucrările: „Isus vine! Implică-te!”

Ce a fost diferit?

Biserica noastră numără acum 22 milioane de membri și la eveniment au fost invitați circa 2.600 de delegați, din care aproximativ 600 au participat on-line. Contextul general a impus ajustarea modului obișnuit de desfășurare a sesiunii: a fost o conferință hibridă, cu participare pe Zoom, o sesiune restrânsă ca durată (din cauza pandemiei) și mai puțin întinsă, deoarece expozițiile fizice obișnuite a fi organizate din partea fiecărei țări au fost înlocuite cu expoziții virtuale (prima de acest gen, însă doar pe durata sesiunii). Lucrările electivă și dezbaterile asupra textelor au fost programate într-un timp mai scurt decât de obicei, survenind de aici o oarecare rapiditate în derularea activităților din fiecare zi.

O coordonată specifică a fost și votul obținut prin mijloace exclusiv electronice. Toate numele și hotărârile au fost votate cu ajutorul telefoanelor (mai rar prin tabletă sau computer), fiecare delegat având un cod QR de identificare și un ID de vot într-un soft dedicat. Softul monitoriza

CUPRINS

3 Sesiunea Conferinței Generale

Dragoș Mușat

Daniel Brînzan

A LXI-A Sesiune Generală

a Adventiștilor de Ziua a Șaptea

8 Spiritual

Gabriel Dincă

Încredere în timp de criză

10 Opinii

Daniel Nițulescu

Afară din orașe (V)

14 Istoria creștinismului

Benone Lupu

Mitra sau coroana (I)

17 Universitatea Adventus

Emanuel Sălăgean

Acreditare

18 ASUP

Adalbert Ghejan

Mâna Tatălui

20 Spiritual

Dan Constantinescu

Isus Hristos – personajul proeminent
al Vechiului Testament (IV)

23 Misiune

Misiune prin rugăciune

24 Meditație

Ștefan Radu

Focurile Domnului (II)

26 Teologie

Florin Lăiu

Întrebări și răspunsuri din Geneză (II)

30 Pagina copiilor

Alina Chirileanu

Înmulțirea pâinilor

Erton Köhler, secretar GC

Ted Wilson, președinte GC

Paul Douglas, trezorier CG

exact numărul votanților și procesul votului la fiecare etapă, fără ca opțiunea votată de fiecare delegat să fie cunoscută de administratorii sistemului de alegeri. Prin urmare, mecanismul a fost exact, transparent și public. Din observațiile noastre, numărul total al voturilor a fost între 1.300 și spre 2.000 pentru cele mai multe propuneri.

Remarcabilă a fost contribuția unui profesor de la Universitatea Andrews, care în timpul celor trei minute de liniște rezervate pentru votarea fiecărei propuneri, interpreta la orgă de pe scenă, într-o manieră extraordinară, imnuri adventiste. Toate melodiile erau foarte cunoscute în România, ceea ce a demonstrat încă o dată că suntem o familie mondială de credincioși.

Aleșii

Președintele Ted Wilson a fost reales în prima zi de lucru, seara, cu 74,9% voturi pentru. A doua zi dimineața au fost votați pentru un nou termen secretarul Erton Köhler (96,1% voturi pentru) și trezorierul Paul Douglas (97,4% voturi pentru), iar după-amiaza, vicepreședinții, subsecretarul și directorii asociați din secretariat și trezorerie. Termenul mandatului actual este scurtat la trei ani, întrucât alegerile programate în 2020 la Indianapolis au fost întârziate cu doi ani, din cauza pandemiei de COVID-19.

Președinții celor 13 diviziuni continentale ale bisericii au fost votați în bloc cu 97,1% din voturi pentru, iar directorii de departamente din cadrul Conferinței Generale cu 83,7%. În ultimul caz, o delegată din Europa a propus întoarcerea listei la comitetul de numiri, pentru ca în lista directorilor

să fie mai multe nume de gen feminin. Motiunea acestuia a fost respinsă prin vot în plenul delegaților.

Românii care au rămas pe aceleași poziții de slujire în cadrul Conferinței Generale sunt pastorii Pavel Goia (director asociat al Asociației Pastorale și redactor-șef al revistei *Ministry*) și Nelu Burcea (director asociat la Departamentul de Libertate Religioasă și Relații Publice).

Echipa de administratori de la Diviziunea Inter-Europeană (EUD) a fost reconfirmată pentru un nou termen de slujire: președinte – Mario Brito; secretar – Barna Magyarosi; trezorier – Norbert Zens.

Modificări semnificative

Cei prezenți la sesiune on-line și în persoană mărturisesc despre o atmosferă generală foarte bună, înălțătoare. Am simțit că ceea ce unește biserica este spiritul adventist curat, apropierea de Isus Hristos, îndreptățirea Lui și revenirea Lui, spiritul de slujire, susținerea valorilor noastre comune – Biblia și misiunea adventistă globală.

S-a pus un accent deosebit asupra misiunii pastorului, prin adăugarea unor paragrafe cu impact în *Manualul bisericii*. S-au adăugat texte descriptive despre misiunea personală a pastorului și cu privire la rolul său de a instrui biserica în evanghelizare. S-a spus explicit că organizația bisericii reprezintă o față a aceleiași monezi de misiune, iar mai mult de jumătate din raportul secretarului a conținut aspecte misionare despre asociațiile adventiste din prima linie de lucru, în zonele albe. Suntem lideri ai misiunii, nu ai organizației, iar misiunea nu este ceva ce trebuie să facem în timpul liber, ci *full time*.

S-a hotărât, de asemenea, ca votul în bisericile locale să poată fi luat și electronic, on-line.

S-a aprobat o propunere de a acorda importanță cuvenită membrilor cu dizabilități și de a căuta resurse pentru a le oferi accesibilitate la clădirile de cult și de asemenea mijloace pentru transport la biserică.

S-a introdus un articol care prevede o formă de disciplinare a membrilor din Comitetul Executiv al Conferinței Generale care nu se supun regulamentelor bisericii, prin retragerea dreptului acestora de a participa la ședințele de lucru. Această prevedere era aplicată până acum la toate nivelurile de administrare a bisericii, dar nu exista scrisă în cazul membrilor din executivul Conferinței Generale.

În dezbaterile din plen despre rolul prezbiterilor și al diaconilor în biserică, au fost mai multe luări de cuvânt din partea unor delegați europeni și americani în favoarea hirotonirii femeii ca prezbiter și diaconasă. Motivele invocate au fost libertatea și echitatea de gen, precum și nevoia de lideri resimțită tot mai acut în țările pe care delegații le reprezentau. Clarificăm faptul că acest subiect nu a fost explicit pe ordinea de zi sau pe agenda dezbaterilor.

Nici subiectul hirotonirii femeii ca pastor nu a fost punct pe agenda discuțiilor, dar câțiva delegați europeni și din Diviziunea Nord-Americană au avut posibilitatea să se exprime la microfon și, în contextul discuției despre calitățile președinților de conferințe, au propus ca *Manualul bisericii* să fie modificat în așa fel încât președintele de Conferință să poată fi femeie. Faptul acesta ar fi fost posibil prin eliminarea precizării explicite că președintele de conferință trebuie să fie în mod neapărat pastor hirotonit. Argumentele invocate au fost că există deja o soră vicepreședinte al Conferinței Generale (Ella Simmons), iar în unele zone ale lumii, în care resursa umană e diminuată în biserică, femeile pot ocupa cu succes roluri de misiune și posturi de conducere vacante.

O discuție pe care o apreciem ca sensibilă¹ a fost la momentul propunerii ca fiecare biserică locală să aibă un responsabil cu promovarea și, deopotrivă, înțelegerea adecvată a scrierilor Spiritului Profetic. Mai mulți delegați europeni și americani au vorbit împotriva acestei propuneri, folosind argumentul că Biblia ar trebui promovată mai mult, iar Spiritul Profetic este adesea interpretat greșit. Moțiunea a fost votată cu 66,3% din voturi pentru, ceea ce considerăm (desigur, în mod subiectiv) că reprezintă un vot mai slab decât ne-am fi așteptat.

Delegații EUD și familiile acestora

Nancy și Ted Wilson

Delegații Ucrainei

Reprezentanții României

Delegația României a fost formată din 17 pastori și laici. Dacă îi adăugăm și pe cei trei români care lucrează pentru EUD, din totalul de 20, trei sferturi au fost prezenți în persoană, iar ceilalți s-au conectat on-line. La lucrările comitetului de numiri al Conferinței Generale, reprezentantul nostru a fost președintele bisericii,

pastorul Aurel Neațu. La lucrările comitetului de numiri al diviziunii noastre (EUD) au participat ca membri din partea Uniunii noastre dr. Constantin Militaru și pastorii Gabriel Ban și Aurel Neațu.

Imagini cu aceștia și ceilalți delegați din România și Europa veți găsi folosind linkurile de la blogul: presedinte.adventist.ro sau scanând codul QR de mai jos.

LA FIECARE CINCI ANI,
REPREZENTANȚI AI
BISERICII ADVENTISTE
DIN TOATĂ LUMEA SE
REUNESC ÎN CADRUL UNUI
EVENIMENT SPECIAL.
DECENII ÎNTREGI, ACEASTĂ
ÎNTÂLNIRE A FOST
ASOCIATĂ CU CEA MAI
FRUMOASĂ REUNIUNE DE
FAMILIE A CREDINCIOȘILOR
ȘI CEA MAI MARE
AUTORITATE EXISTENTĂ ÎN
POPORUL LUI DUMNEZEU,
PÂNĂ ACOLO ÎNCÂT S-A
CONSIDERAT CĂ VOCEA
BISERICII ÎNTRUNITĂ ÎN
SESIUNE OFICIALĂ LA
CONFERINȚA GENERALĂ
REPREZINTĂ GLASUL LUI
DUMNEZEU.

Aplicația Conferinței Generale cu programul, agenda sesiunii și propunerile de moțiuni:
GCS 2022 (se poate descărca din App Store pentru iOS și Google Play pentru Android)

Listă cu înregistrarea sesiunilor pe zile, vezi perioada 6–11 iunie:
<https://presedinte.adventist.ro/agenda-presedintelui/>

Fotografii și video cu delegația română:
<https://presedinte.adventist.ro/2022/06/11/imagini-de-la-sesiunea-internationala-a-bisericii-adventiste-de-ziua-a-saptea-conferinta-general-a-st-louis-sua/>

Mesajul pastorului Aurel Neațu la încheierea sesiunii:
<https://fb.watch/dH-wU5KgGS/>

Știri despre programul sesiunii:
<https://adventist.news/news>; https://www.gcsession.org/voted_positions/;
<https://adventist.ro/>

Articole scrise despre subiecte dezbătute la o intensitate crescută în cadrul sesiunii:
<https://adventistreview.org/page/2/>

Alte linkuri:
<https://adventist.news/news/what-happened-today-monday-june-6th>
<https://adventist.news/news/what-happened-today-tuesday-june-7th>
<https://adventist.news/news/what-happened-today-wednesday-june-8th>
<https://adventist.news/news/what-happened-today-thursday-june-9th>

St. LOUIS 2022

Un aport deosebit a fost al pastorului Marius Andrei, traducător al grupului nostru, remarcat de jurnaliștii adventiști prezenți la sesiune. Revista *Adventist Review* a evidențiat valoarea serviciilor sale de interpretare².

Programul de Sabat, 10-11 iunie 2022

După cina de vineri seară și deschiderea Sabatului, a fost un program despre implicarea totală a credincioșilor (TMI³ – engleză), ocazie cu care pe ecranele imense ale stadionului de peste 80.000 de locuri au apărut imagini cu misionarul voluntar Lili Ionescu, din Voivoda, Teleorman. Sala a aplaudat reportajul video înregistrat, în care nea Lili dădea mărturie despre metodele sale misionare.

Dimineață, la Școala de Sabat, a fost prezentat noul curriculum de la studiile pentru copii, *Alive in Jesus*, care va putea fi implementat în Diviziuni din ianuarie 2023. Dezbateră leției curente a fost live, în patru persoane, la pupitrul de pe scenă.

Mesașul din Sabat la prânz al președintelui reale a fost precedat de un cuvânt consistent de apreciere din partea secretarului Erton Kohler, care a prezentat familia și activitatea trecută a pastorului Ted Wilson, împreună cu calitățile sale spirituale, pastorale și aspecte mai puțin cunoscute de publicul larg.

După aceasta, un reprezentant de la White Estate a prezentat o rugăciune scrisă a lui Ellen White, înregistrată la o conferință generală de la începutul secolului al XX-lea. Această rugăciune a fost tipărită în mai multe limbi și oferită la intrare tuturor participanților sub formă de broșură. Rugăciunea a fost citită de la microfon de sora Elaine Oliver.

Predica pastorului Ted Wilson merită difuzată în orice biserică adventistă din România. A fost structurată pe mai multe puncte de referință din crezul și practicile noastre specifice. O puteți găsi aici <https://adventist.news/news/hold-fast-what-you-have>, iar tradusă, aici ([link de primit](#))

În Sabat au participat cei mai mulți oameni, în total sub 3.000, după estimările noastre. După prânz, delegații au urmărit un program de apreciere la adresa persoanelor care au ieșit la pensie⁴ lucrând pentru Conferința Generală în ultimii ani (președinți de Diviziuni, secretari, trezoreri, misionari etc.).

A urmat o defilare cu steagurile țărilor în care există prezență adventistă. România⁵ a fost reprezentată de soții Carmen și Aurel Neațu, îmbrăcați în costume populare românești. Ulterior au urcat pe scenă 20 de persoane ținând în mâini steagurile țărilor în care nu există adventiști și a fost un moment de consacrare pentru a trimite misionari în toate țările lumii, în așteptarea lui Isus (tema I will go⁶).

Am fost privilegiați să participăm la această sesiune și ceea ce dorim să transmitem în încheiere este

atașamentul fraților din conducerea globală a bisericii față de Isus Hristos, îndreptățirea Lui, revenirea Lui și misiunea noastră comună de evanghelizare.

„Tot trupul, bine încheat și strâns legat prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei și se zidește în dragoste.” (Efeseni 4:16)

„Isus vine! Implică-te!” ■

Dragoș Mușat, director departamente Comunicare, Relații Oficiale și Libertate Religioasă, Uniunea de Conferințe

Daniel Brînzan, director departamente Evanghelizare, Școala de Sabat și Lucrare Personală, Uniunea de Conferințe

¹ <https://www.youtube.com/watch?v=8qWH-aINR4w>

² <https://adventistreview.org/gc-news/one-church-many-languages/>

³ <https://adventist.news/news/an-invitation-for-total-member-involvement>

⁴ <https://adventist.news/news/general-conference-session-delegates-recognize-retirees>

⁵ https://m.facebook.com/100052223471697/videos/683762012730599/?refsrc=deprecated&ref=sharing&_rdr

⁶ <https://adventist.news/news/sabbath-afternoon-and-closing-ceremony-unites-worldwide-adventist-church-in-mission-focus>

ÎNCREDERE ÎN TIMP DE CRIZĂ

DUMNEZEU
NU-ȘI GĂSEȘTE
PLĂCEREA ÎN
NECAZURILE
NOASTRE, ÎNSĂ
NU NE VA SCUTI
DE NICIM DIN
CEECE CE AVEM
NEVOIE PENTRU
A CREȘTE TOT
MAI MULT ÎN
ASEMĂNAREA CU
FIUL SĂU.

În ultimele luni, poate chiar ultimii doi ani, avalanșa de evenimente neașteptate a produs la nivel mondial o mulțime de restricții, pierderi și tensiuni care au dezlănțuit o adevărată furtună în viața multora dintre noi. Deși nu am fost pregătiți pentru așa ceva, am reușit să ne menținem pe linia de plutire. Am trecut și trecem prin momente dificile, neobișnuite, imprevizibile și ne întrebăm dacă în astfel de situații putem găsi liniște și speranță pentru viitor?

Putem fi liniștiți în mijlocul furtunii? Furtunile nu sunt de dorit în viața niciunui marinar, dar nu poți ajunge un marinar bun fără să treci prin astfel de încercări. Problema nu este dacă trecem prin astfel de momente, ci mai degrabă, cum trecem. Suntem mai întăriți în urma unor astfel de experiențe?

Model în care trecem prin crize ne descoperă credința noastră. Cu siguranță, fiecare dintre noi ne întrebăm de ce avem atâtea probleme, tensiuni, supărări, dureri fizice sau sufletești și de ce trebuie să suferim? Dacă Dumnezeu ne iubește, de ce îngăduie să trecem prin situații grele?

Putem avea încredere în Dumnezeu?

Această întrebare poate avea două sensuri:

1. Ne putem bizui pe Domnul atunci când trecem prin încercări? Este El alături de noi în problemele noastre, chiar dacă nu vedem nicio dovadă a prezenței Sale?

2. Putem avea încredere în Dumnezeu chiar dacă nu înțelegem ce ni se întâmplă în acele circumstanțe?

Pentru a avea încredere în Dumnezeu trebuie să-L cunoaștem în mod personal. Înseamnă mai mult decât a ști doar niște lucruri despre Dumnezeu. Înseamnă a intra într-o relație personală mai profundă cu El, ca rezultat al căutării Lui în mijlocul durerii noastre și al descoperirii faptului că El este vrednic de încredere. „Cei ce cunosc Numele Tău *se încred în Tine*, căci Tu nu părești pe cei ce Te caută, Doamne!” (Psalmii 9:10)

Pentru a avea încredere în Dumnezeu în vremuri de necaz, trebuie să crezi în dragostea Sa,

în suveranitatea și în înțelepciunea Sa. Pentru a avea încredere în Dumnezeu trebuie să vezi crizele prin ochii credinței, nu prin propriile simțuri.

Trei adevăruri despre Dumnezeu

În multitudinea suferințelor și a amărăciunilor ne năpădesc tot felul de întrebări: „Poate Dumnezeu să aibă întotdeauna grijă de mine (este suveran)? Știe El tot ce trăiesc eu (este infinit în înțelepciune), astfel încât să aibă întotdeauna grijă de mine (este bun)?”

Jerry Bridges, în cartea sa *Încrederea în Dumnezeu*, a exprimat aceste trei adevăruri în raport cu noi astfel: „Dumnezeu, în dragostea Sa, întotdeauna vrea ce e cel mai bine pentru noi. În înțelepciunea Sa, El întotdeauna știe ce e cel mai bine, iar în suveranitatea Sa are puterea de a împlini acest lucru.”

Dumnezeu este stăpân pe situație

Sunt multe persoane care-și pun întrebarea: „Dacă Dumnezeu este suveran și bun, de ce există atâta suferință? De ce îngăduie Dumnezeu răul?”

Când frații lui Iosif au vrut să-l vândă, Dumnezeu nu i-a oprit. Când soția lui Potifar l-a acuzat pe nedrept, Dumnezeu nu a oprit-o. Dar la vremea potrivită, Dumnezeu a transformat acest rău în bine. Trebuie să știm că Dumnezeu este creatorul și susținătorul a tot ceea ce a creat, dar în același timp este și conducătorul creației Sale. Prin providența Sa, El are grijă și conduce creația Sa tot timpul. El nu Își găsește plăcerea în necazurile noastre, însă nu ne va scuti de ceea ce avem nevoie pentru a crește tot mai mult în asemănarea cu Fiul Său. Spiritul Profetic ne spune că, „în providența Sa, El aduce aceste persoane în situații diferite și împrejurări variate, astfel încât ele să-și poată descoperi în caracter defectele de care nu au avut cunoștință. El le dă ocazia să-și corijeze aceste defecte și să devină apte pentru serviciul Său. Adesea, El permite ca aceste persoane să fie asaltate de focurile nenorocirilor pentru a le putea curăți” (*Divina vindecare*, p. 455).

Dumnezeu este stăpân peste deciziile care se iau, peste oameni, peste popoare, peste natură și peste întregul mers al acestei lumi în care noi trăim. „El schimbă vremurile și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere celor pricepuți! El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina” (Daniel 2:21-22). „El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pământului, și nimeni nu poate să stea împotriva mâniei Lui, nici să-I zică: „Ce faci?” (Daniel 4:35).

Dumnezeu este infinit în înțelepciune

Putem avea toată încrederea în Dumnezeu nu numai pentru că El este stăpân pe situații, ci și pentru că în El „sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei” (Coloseni 2:3). Înțelepciunea lui Dumnezeu este infinită și infailibilă, priceperea lui este fără margini (Psalmii 147:5). În înțelepciunea Sa, Dumnezeu poate să scoată binele din rău, și frumusețea din cenușă. Dumnezeu nu face greșeli. Cu toate că Dumnezeu nu i-a dat explicații lui Iov în criza prin care a trecut, Iov ajunge la o relație mult mai profundă cu Dumnezeu în urma încercării. Căile lui Dumnezeu în anumite situații pot fi de neînțeles, dar nu lipsite de dragoste și înțelepciune (Romani 11:33).

Dumnezeu este desăvârșit în dragoste

Uneori, atunci când ne încredem mai mult în atotputernicia și suveranitatea lui Dumnezeu, suntem ispitiți să ne îndoim de dragostea Sa. Satana folosește ocaziile de criză ca să ne provoace mari semne de întrebare față de dragostea lui Dumnezeu, șoptindu-ne: „Dacă te-ar fi iubit, nu ar fi permis să ți se întâmple astfel de lucruri.” De aceea, profetul Isaia vrea să ne asigure că în orice suferință prin care trecem, oricât de grea ar fi, El este cu noi pentru că ne iubește. „Dacă vei trece prin foc, prin ape, ...Eu voi fi cu tine” (Isaia 43:2). Dumnezeu ne promite că va fi cu noi atunci când suntem triști, îndurerați, când amărăciunea, poverile și suferințele ne apasă. Noi nu trebuie să alegem între suveranitatea și bunătatea lui Dumnezeu. El este și suveran, și plin de dragoste. Golgota este dovada supremă a iubirii obiective, absolute și incontestabile. De aceea apostolul Pavel întreabă: „Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia?” (Romani 8:35).

După ce enumeră o listă mare în care cuprinde aproape orice situație de criză, încheie cu de-

clarația magistrală în care spune că nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu. Nici chiar moartea nu poate face acest lucru. Dragostea lui Dumnezeu este desăvârșită și nu poate da greș! Ea este permanentă și infailibilă. Îndoilele noastre nu desființează dragostea lui Dumnezeu și nici credința noastră nu o creează. Ea își are sursa în Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.

Dacă în aceste vremuri tulburi și pline de neprevăzut, încrederea noastră este încercată, nu trebuie să uităm nicio clipă că Dumnezeu este desăvârșit în dragoste, infinit în înțelepciune și suveran pe istoria acestei lumi. Trebuie să fim plini de încredere că „Dumnezeu nu-și conduce nicio dată copiii altfel decât ar alege ei înșiși să fie conduși dacă ar putea vedea sfârșitul de la început și dacă ar zări slava scopului pe care îl împlinesc ca împreună lucrători cu El” (Ellen White, *Divina vindecare*, p. 462).

„Doar atunci când vom vedea providența lui Dumnezeu în lumina veșniciei vom putea pricepe cât de mult datorăm grijii și intervenției îngerilor Săi. Ființele cerești au avut un rol activ în privința oamenilor” (Ellen White, *Educație*, p. 304).

„În viața viitoare, vom înțelege lucruri care aici ne-au nedumerit mult. Vom deveni conștienți ce ajutor puternic am avut și în ce fel îngerii lui Dumnezeu au fost însărcinați să ne aperse atunci când am urmat sfatul Cuvântului lui Dumnezeu” (Ellen White, *Adevărul despre îngeri*, p. 228). ■

Gabriel Dincă, pastor, Conferința Muntenia

DINAMICA PROVIDENȚEI GABRIEL DINCA

„DE ACEEA, OAMENILOR, LINIȘTIȚI-VĂ, CĂCI AM ÎNCREDERE ÎN DUMNEZEU CĂ SE VA ÎNTÂMPLA AȘA CUM MI S-A SPUS.” (FAPTELE 27:23-25)

AFARĂ DIN ORAȘE (V)

Unii „confundă” etapele părăsirii marilor orașe cu fuga la munți atunci când va fi emis decretul duminical. Câte chemări de a părăsi orașele apar în Spiritul Profetic?

Trei chemări escatologice de a părăsi orașele

AM VĂZUT
CĂ PÂINEA ȘI
APA NE VOR FI
ASIGURATE ÎN
TIMPUL ACELA
ȘI CĂ NU VOM
DUCE LIPSĂ ȘI
NU VOM SUFERI
DE FOAME, CĂCI
DUMNEZEU
POATE SĂ
ÎNTINDĂ O
MASĂ ÎN PUSTIE
PENTRU NOI.

Inspirația ne prezintă trei chemări diferite în istoria mării lupte.¹ Prima chemare de a părăsi orașele înainte de decretul duminical nu este o chemare generală sau universală: „Planul lui Dumnezeu este ca poporul nostru să se stabilească în afara orașelor, iar din aceste avanposturi să avertizeze locuitorii din orașe și să ridice monumente de aducere-aminte de Dumnezeu. În orașe trebuie să existe centre de influență, pentru ca solia de avertizare să fie auzită.”² Viața urbană este în general nefavorabilă practicării religiei, orașele lumii noastre devenind focare ale viciilor. A doua chemare de a părăsi orașele are legătură cu decretul duminical, care este semnalul pentru poporul lui Dumnezeu de a părăsi marile orașe pentru orașe mai mici sau sate: „La fel cum asediul Ierusalimului de către armatele romane a fost semnalul de fugă pentru creștinii iudei, tot astfel adoptarea de către națiunea noastră a decretului de impunere a sabatului papal va fi o avertizare pentru noi. Atunci va fi timpul să părăsim orașele mari și să ne pregătim să le părăsim și pe cele mici, pentru a locui în zone retrase, în locuri izolate, la munte.”³ A treia și ultima chemare va avea loc la încheierea timpului de probă, când va fi dat decretul de moarte: „Când decretul dat de diferiți conducători ai creștinătății împotriva păzitorilor poruncii va retrace ocrotirea conducerii și-i va lăsa la dispoziția acelor care le doresc distrugerea, copiii lui Dumnezeu vor fugi din orașe și sate, se vor întovărași în grupe, locuind în cele mai pustii și mai singuratice locuri. Mulți își vor găsi scăparea în întăriturile munților. Asemenea creștinilor din văile Piemontului, ei vor face din înălțimile pământului sanctuarele lor și vor mulțumi lui Dumnezeu pentru «întăriturile stâncilor» (Isaia 33:16). Dar mulți din toate popoarele și din toate clasele, de sus și de jos, bogați și săraci, negri și albi, vor fi aruncați în robia cea mai nedreaptă și mai crudă. Cei iubiți ai lui Dumnezeu vor trece prin zile grele, legați în lanțuri, închiși după gra-

țiile închisorilor, condamnați la moarte, iar alții, în mod vădit, vor fi lăsați să moară de foame, în temnițele întunecoase și dezgustătoare. Nicio ureche omenească nu este deschisă să audă gemetele lor; nicio mână omenească nu este gata să le dea ajutor.”⁴ În acel timp de strâmtorare, Dumnezeu le va purta de grijă: „Am văzut că pâinea și apa ne vor fi asigurate în timpul acela și că nu vom duce lipsă și nu vom suferi de foame, căci Dumnezeu poate să întindă o masă în pustie pentru noi. Dacă va fi necesar, El va trimite corbii să ne hrănească, așa cum El a hrănit pe Ilie, ori să plouă mană din cer, așa cum a făcut pentru poporul Israel.”⁵ Din acel moment, Satana va deține întregul control asupra celor păcătoși și asupra lumii, iar Duhul lui Dumnezeu Se va retrage, în timp ce elementele distrugătoare ale naturii își vor face lucrarea.

Trei categorii de interpreți ai mesajelor Inspirației

Talibanii, caracterizați de interes personal, de mutările înflăcărare și dezordonate care aduc ocară lucrării.

Echilibrații/înțelepții, care încearcă să aplice înțelept sfaturile Inspirației, ținând cont de toate cele trei chemări de a părăsi orașele, de familie și de timpul potrivit. Aceștia pun problema înaintea lui Dumnezeu și se consultă cu biserica locală și cu pastorii.

Secularii nu fac niciun demers în acest sens. Sfaturile inspirate sunt expirate și nu se mai aplică lumii care este într-o continuă schimbare.

Este posibil că intenționat „ard” o etapă a retragerii la țară, luând-o **înaintea îngerilor Domnului**. La fel ca în **fugile de Bach**, dacă „arzi” o fugă, strici toată piesa. De ce se refugiază în munți eludând o etapă a profeției – de la mutarea la țară, în apropierea orașelor, direct în creierii munților? Printre cele mai plauzibile motive: interesul financiar, setea de independență, autonomie, puterea de convingere, decizie, dorința de a-și ține captivii supuși, de a nu da socoteală nimănui etc. Nu e nimic nou sub soare! După ce

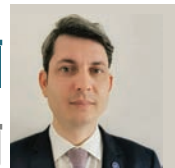
a fost ademenit să cumpere un teren în munți, un credincios a avut parte de a doua momeală: „Zecimea o strângem noi ca să facem aici un fel de cartier al nostru.” S-a oprit la momentul oportun, părăsind gruparea parareligioasă. Iată ce spunea biserica în broșura scrisă în 1950, *From City to Country Living*: „Există, din nefericire, **persoane care profită din vânzarea de terenuri și clădiri sau dezvoltând proiecte de colonializare**” (n.tr. înființarea de kibbutz-uri AZȘ). Mai sunt și persoane cu o judecată financiară nesănătoasă și nesigură, care doresc să se angreneze în orice apare nou. În volumul *From City to Country Living*⁶ s-a scris de nenumărate ori, avertizându-se despre exploatarea deliberată. Nu putem accentua suficient de apăsător și să repetăm destul de frecvent necesitatea constantă ca fiecare mișcare făcută și fiecare decizie să fie luată într-o strânsă consultare cu biserica și conferința locală, cu rugăciune stăruitoare pentru călăuzirea Duhului Sfânt.⁷

Istoria recentă este pătată de unii ca Jim Jones și David Koresh⁸. Înmulțirea necontrolată a hristoșilor mincinoși este un semn al sfârșitului de veac (Matei 24:5). Talibanii au existat dintotdeauna, însă așa de mulți și de vizibili parcă niciodată. Înarmați cu arsenal tehnic de ultimă oră, aceștia se agață cu disperare de pereții virtuali, furișându-se în casele și inimile celor mai puțin vigilenți. Și da, spiritul propagat de ei este ca un narcotic care dă dependență! Cu cât îi ascuți mai mult, cu atât îți este mai greu să ieși din *plasa de păianjen* țesută în jurul tău. Biserica și pastorii sunt delicioase acestei alterități talibane. Spiritul Profetic ne învață să înălțăm rugăciuni pentru pastori, care sunt în prima linie a luptei. Talibanii vin și le detonează grenade din partea *Domnului!* Întotdeauna când îndrepti arătătorul spre ceilalți, patru degete sunt îndreptate spre tine. Inspirația ne dezvăluie secretul Satanei în luptă – atacul concertat asupra conducătorilor lucrării. Dacă cei care pretind că fac parte din același trup își atacă capul și ochii, atunci avem de-a face cu o boală autoimună. Pastorii nu sunt ființe perfecte, dar nici demonii înfierăți de talibani.

Din punct de vedere psihologic, acești hristoși falși suferă de sindromul Mesia, un soi de „profetism” situat la limita afecțiunilor mentale. Se cred adevărata încarnare a unui Robin Hood spiritual, care luptă cu forțele oculte ale răului. Acești „haiduci” luptă pe viață și pe moarte (doar în filmele pe care unii le joacă foarte bine pentru masele captive emoțional) cu apostazia, secularizarea, redând adventismului aura de la începutul

creștinismului sau a pionierilor milleriți. Această falsă rezistență din munți se imaginează un *alter ego* al lui Che Guevara, Simon Bolivar și mai ales Vlad Țepeș. Doar că timpul dovedește a nu știu câta oară că sunt profund mai corupți decât cei pe care îi așază la stâlpul infamiei. Cei mai mulți dintre ei sunt niște șarlatani care exploatează la maximum credulitatea și naivitatea unora dintre noi. Câțiva dintre acești *capo di tutti capi* au cumpărat terenuri mari în zonele montane îndepărtate, pe care le revând la prețuri mult supraevaluate captivilor de pe Facebook. Majoritatea acestor terenuri din natură nu sunt racordate la absolut nimic utilitate. Ar fi corect să li se transmită potențialilor Caritas-FNI-iști că vor experimenta viața în kibbutz-ul escatologic fără curent electric, la o masă unde copiii vor scrie la lumina plăpândă a lumânărilor, ca în Evul Mediu. Chiar și *home schooling*-ul pare o utopie în aceste condiții! Știți cum vin aceste oferte? Ca o mașină ruginită cosmetizată cu vopsea metalizată! Ca acelea care vin pe filiera unor furnizori care au ascuns în contract costurile suplimentare exorbitante! Din nefericire, scadența va fi decontată de întreaga familie! Suntem datori să vi le comunicăm! În rest, decizia vă aparține. Au mai căutat și alții El Dorado și Atlantida și nu le-au găsit. Dacă vă asumați să trăiți posibil mai auster decât comunitatea Amish din SUA, este bine. Amish-ii au moștenit acest fel de a trăi din tată în fiu. Dar nu doar pentru o „aventura park” de un weekend sau o săptămână, ci pentru mulți ani, uneori condamnați pentru totdeauna. Cunoscam cazurile unor frați vrăjiți de viața din pădure și din munți, care și-au vândut agoniseala ca să trăiască în aceste kibbutz-uri. Pentru că pensia nu mulțumea pe nimeni, au ajuns niște indezirabili. La fel ca Marc Antoniu și Cleopatra, care au fost primiți cu covor roșu din vin în Efes și cazați pe picior mare atâta vreme cât au avut bani, după care au fost expulzați fără cel mai mic regret. Să învățăm din istorie ca să nu se repete. „Omul pentru om este lup.” În pădure, omul se transformă în lup pentru semenul său. Acolo funcționează legea junglei și a selecției naturale. De ce așa avea mai mare încredere în niște derbedei care nu sunt controlați de nimeni? Au avut vreodată parte de vreun audit financiar pentru sumele frumoase pe care le încasează? Dau socoteală cuiva? Domnului și numai Lui! Serios?! Acesta este motivul

TESTUL CARACTERULUI DANIEL NIȚULESCU

FIECARE MIȘCARE
FĂCUTĂ ȘI FIECARE
DECIZIE SĂ FIE LUATĂ
ÎNTR-O STRĂNSĂ
CONSULTARE
CU BISERICA ȘI
CONFERINȚA,
CU RUGĂCIUNE
STĂRUITOARE
PENTRU CĂLĂUZIREA
DUHULUI SFÂNT.

**SĂ NU PIERDEM
DIN VEDERE CĂ
MAI IMPORTANT
DECÂT MUTAREA
ÎN MUNȚI ESTE
CARACTERUL. O
CASĂ LA ȚARĂ
ȘI MAI ALES
UN CARACTER
FRUMOS NE
ASCUNDE ÎN
HRISTOS DE
ORICE VA VENI
PESTE LUME.**

pentru care fac incursiuni prin biserici pe post de hingheri ai păcatului și de foc al neghinei. În realitate, ei nu fac altceva decât să semene zăzanie. În limba greacă, *zizanion* înseamnă „neghina”. Dau foc și pleacă pe cai mari. Pastorii sunt condamnați să fie doar pirotehniști. Nu mă mai mir de primirea care le este făcută în anumite biserici. Neghina adună neghina, chiar dacă e vorba de neghina ignoranței.

„În timpul nostru, judecata grăbită, păreri-le formate neatent, fără dovezi suficiente, pot să ducă la urmări mai dezastruoase decât orice altceva. Când vom urmări lucrurile de la cauză la efect, vom descoperi că răul care a fost făcut în unele situații nu va putea fi reparat niciodată. Oh, ce înțelepciune și ce înțelegere spirituală ascuțită sunt necesare atunci când se dă hrană turmei lui Dumnezeu, pentru ca hrana să fie curată, asemenea grâului bine ales. Simțămintele unora sunt stărnite repede de afirmațiile puternice pe care imaginația lor le mărește foarte mult – totul li se pare a fi real, iar ei ajung să fie fanatici. Experiența lor spirituală este aprinsă și bolnavă. Când oamenii își supun pe deplin voința față de voința lui Dumnezeu și dacă spiritul lor este smerit și se lasă învățat, Domnul îi va corecta prin Duhul Sfânt și îi va conduce pe căi sigure.”⁹

Organizația Mondială a Sănătății ne surprinde cu totul bolilor de care suferă civilizația. Pe primul loc nu mai sunt bolile metabolice ale civilizației – afecțiunile cardiovasculare sau diabetul, ci afecțiunea psiho-emoțională. Sute de milioane de oameni sunt afectați. Plus cei care nu au nevoie de doctor și sunt mai mulți decât cei declarați. Putem afirma cu mare responsabilitate că echilibrul este din ce în ce mai *rara avis*. Lumea și biserica noastră au nevoie stringentă de oameni echilibrați într-o epocă în care dezaxările și dezordinile emoționale sunt din ce în ce mai mari. Latinii numeau „calea de mijloc – aurită” – *aurea mediocritas*. Versul a fost scris de Horațiu în *Ode*. Poetul nu se referă la realizări medii, ci la moderație, cumpătare și un trai modest. *Aurea mediocritas* a latinilor este înțelepciunea despre care vorbește Biblia – „Începutul înțelepciunii este frica de Domnul și știința sfinților este priceperea” (Proverbele 9:10).

Sfaturile Spiritului Profetic pe acest subiect sunt ca niște ape limpezi. De ce vrem să le tulburăm? Cine este acela care face acest lucru și cu ce scopuri?

Ce se va întâmpla cu bătrânii noștri care nu au putința de a se muta la țară? Inspirația răspunde acestei întrebări. „Nu toți pot părăsi orașele.

Frații și surorile noastre... trebuie să părăsească orașele pe măsură ce li se ivește ocazia. Totuși, încă mai sunt oameni ca Lot în fiecare Sodomă.”¹⁰ Mulți vor trece la odihnă înainte de căderea plăgilor. Ne încredem în *Iehova-Iire* – Dumnezeu va purta de grijă!

În scrierile inspirate, Ellen White nu recomandă ca fiecare adventist să devină un fermier, însă insistă asupra faptului că fiecare familie ar trebui să aibă o bucată de pământ suficient de mare încât să constituie un mijloc de subzistență, ceea ce este altceva.¹¹

În loc de concluzie, să nu pierdem din vedere că mai important decât mutarea în munți este caracterul pe care îl avem. O casă la țară și mai ales un caracter frumos ne ascunde în Hristos de orice va veni peste lume. ■

Daniel Nițulescu, doctor în istorie, pastor în Conferința Muntenia

¹ Question 72: Is It Time for Us to Move to the Country?” 1990, E.G. White Estate, Washington, DC: Document File 303a, EGWRC-AU.

² Ellen White, *Evangelizare*, 76.4, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2706.390?>, accesat astăzi, 16.11.2021.

³ Ellen White, *Mărturii*, vol. 5, 1885, 464, 465. – EUZ 121.1.

⁴ Ellen White, *Tragedia veacurilor*, 626.1, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2711.2763?>, accesat astăzi, 16.11.2021.

⁵ Ellen White, *Criza*, 181.5, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2705.1417?>, accesat astăzi, 16.11.2021.

⁶ Această carte este un manual despre mutarea la țară, scris de Conferința Generală în 1950, pe baza afirmațiilor lui Ellen White și a altor informații considerate necesare mutării la țară; a nu se confunda cu broșura-compilație din 1946, din scrierile lui Ellen White, *Country Living*.

⁷ *From City to Country Living* (Washington: Review and Herald Publishing Association, 1950), 6.

⁸ Jim Jones și-a întemeiat o colonie în Guyana – Jonestown, unde cei aproape 1.000 de discipoli au fost convinși să ingereze otrăvă. Cuvintele lor erau legea vieții și a morții. Jones se autoproclama „A doua venire” și „ultimul umanitarist și socialist al lumii”, în timp ce Koresh, botezat adventist în 1979 și exclus doi ani mai târziu din cauza vederilor sale fanatice, se autoproclama „Mielul lui Dumnezeu” și profetul zilelor de pe urmă. Deși inițial se considerau canalele vocii lui Dumnezeu, ulterior aceștia credeau că sunt Însuși Dumnezeu. Se spune că David, care era rușinos pe cât de obraznic era Jones, memorase Noul Testament pe de rost până la vârsta de 12 ani – *Los Angeles Times*, 23 aprilie 1993, <https://www.latimes.com/archives/la-xpm-1993-04-23-mn-26358-story.html>, accesat astăzi, 17.11.2021.

⁹ Ellen White, *Scrisoarea* 66, 1894.

¹⁰ Ellen White, *Evenimentele ultimelor zile*, 119.2, <https://m.egwwritings.org/ro/book/2708.652>.

¹¹ Seventh-day Adventists and the Country,” [n.d.:n.d.], Document File 303, EGWRC-AU.

ȘCOALA POSTLICEALĂ SANITARĂ

„DOCTOR
LUCA”
CERNICA

TAXA ȘCOLARĂ:

– 2700 lei pentru plata integrală

– 2900 lei pentru plata în 4 rate

„Obține o calificare azi
pentru a avea o șansă
mâine.”

„Nicio misiune nu este mai
nobilă decât aceea
de a-ți sluji aproapele.”

Înscrieri:

20 iunie – 29 august 2022

Dosar înscriere:

- copie diplomă de bacalaureat/adeverință absolvire bacalaureat/adeverință absolvire liceu;
- copie certificat de naștere;
- copie carte de identitate;
- copie certificat de căsătorie (după caz);
- adeverință de la medicul de familie cu specificarea: apt de studii;
- taxă de înscriere: 100 RON;
- 2 fotografii 3/4 cm; dosar plastic cu șină.

Admiterea se face pe bază de dosar + interviu.

Interviu: 30–31 august 2022

PENTRU MAI MULTE INFORMAȚII
Strada Decebal nr. 11-13, Cernica, Ilfov: ADRESĂ
0742344157; 0744157723: TELEFON
scoaladoctorluca@gmail.com: MAIL

MITRA SAU COROANA (I)

ADEVĂRUL NU
ARE NEVOIE
DE INVENȚII
PENTRU A-L
SPRIJINI. ÎNSĂȘI
NATURA SA
EXCLUDE ORICE
MANIPULARE
SAU DUPLI-
CITATE. NU
NE PERMITEM
SĂ FIM PARTE
A VREUNEI
FRAUDE.

Cu ani în urmă, unul dintre evangheliștii noștri proeminenți, pe când se afla la Roma, și-a asigurat o imagine impresionantă a uneia dintre tiarele papale. Încercând să ilustreze concepția standard despre profeție, a desenat pe tiara simplă cele trei cuvinte *Vicarius Filii Dei* – câte unul pe fiecare dintre cele trei coroane – pe premisa că așa era numele pe care l-a purtat papa. Una dintre editurile noastre de top și Conferința Generală, căreia i-a fost înaintată fotografia modificată, au respins-o categoric fără să permită utilizarea acesteia. Din păcate, unii dintre evangheliștii noștri care nu au toate informațiile și care nu s-au gândit la caracterul fraudulos al unor astfel de dovezi au continuat ocazional să le folosească. În numele adevărului și al onestității, această prezentare protestează împotriva utilizării ei de către orice membru al Asociației Pastorale Adventiste de Ziua a Șaptea, a cărei revistă, *The Ministry*, este publicație oficială. Adevărul nu are nevoie de invenții pentru a-l ajuta sau sprijini. Însăși natura sa exclude orice manipulare sau duplicitate. Nu ne permitem să fim parte a vreunei fraude.”¹

Acestea erau cuvintele lui Le Roy Froom în anul 1948, în *The Ministry*, revistă oficială a Bisericii Adventiste. Declarația lui se regăsește tot mai prezentă în opiniile diferiților pastori și studiosi actuali. Drept urmare, am decis să dedic timp acestui argument și să verific personal informațiile prezentate de Froom.

ISTORIA TIAREI

Potrivit documentelor pontificale, episcopii purtau un *camelaucum*, sau *phrygium*, o căciulă înaltă din stofă, introdusă în secolele VIII–IX. În aceeași perioadă s-au introdus atât mitra², semn al preoției, cât și *regno*, semn al regalității. *Regno* a primit rând pe rând cele trei coroane; prima probabil de către papa Nicolae I (858–867), a doua de către Bonifaciu VIII (1294–1303) și a treia de către Clement V (1305–1314)³. *Regno* a devenit *triregno*, apoi tiara bine cunoscută. În următorii ani, papii urmau să folosească atât mitra, cât și tiara, în funcție de ocazii și împrejurări.

Informațiile despre mitrele și tiarele papale le găsim în patru surse distincte. Apar pe steme, monezi și medalii papale; în picturi, desene și fotografii, sunt descrise în documente, cele mai importante fiind din secolele XV–XVII și le putem vedea direct în muzee, sculptate pe statui sau monumente funerare. O analiză completă trebuie să țină cont de toate aceste elemente. Să le luăm pe rând.

A. Stemele, monezile și medalii papale

Stema papală. Primele steme papale apar pe vremea lui Inocențiu al III-lea (1198–1216). Sunt un simplu scut (cu desenul unei aquile) și deasupra tiară cu o singură coroană. Cinzeci de ani mai târziu sunt introduse cheile. Pe stemele papale, din vremea lui Bonifaciu VIII (1235–1303) apare tiara cu două coroane⁴, împreună cu scutul și cheile. Pe stema lui Ioan XXII (1316–1335) apare tiara cu trei coroane, care deja fusese introdusă de Clement al V-lea. Pe nici una din ele nu este niciun fel de inscripție.

Medaliile papale

„Au fost multe *medalii pontificale* imprimate în amintirea punerii tiarei, lucru care a fost observat și în mormintele pontifilor romani.”⁵ Acestea sunt cuvintele lui Gaetan Moroni, care a fost vice-secretarul Camerei papale. Niciunul nu cunoștea mai bine situația în Vatican. El spune că punerea tiarei era atât de importantă, încât era reprezentată pe monezi și medalii.

Am consultat o mare parte din medalii și monezile papale și de regulă am observat că pe o latură era numele papei cu inscripția *Pontifex Maximus*, (uneori apare și anul), pe cealaltă sunt cheile încrucișate, însoțite de scrisul *Santus Petrus*⁶. Unii papi sunt reprezentați cu mitra sau scufia, alții, precum Pius al VI-lea, Pius al VII-lea, Paul al VI-lea, Clement al IX-lea, Clement al XI-lea, Ioan al XIII-lea, sunt înfățișați cu tiara. Multe medalii au pe spate imagini cu Isus, sfinți, figuri simbolice, oameni, animale, cheile etc. Din secolul al XVI-lea au fost adăugate fraze biblice sau aluzii

morale, ca de exemplu: *Monstra Te Esse Matrem, Spes Nostra, Sub Tuum Præsidium, Tota Pulchra, Supra Firmam Petram, Da Recta, Ubi Thesaurus Ibi Cor, Crescentem Sequitur Cura Pecuniam, Hilarem Datorem Diligit Deus, Pro Pretio Animæ, Ferro Nocentius Aurum, In Sudore Vultus*⁷ etc. Pe nici una din medaliile pe care le-am examinat nu am găsit referire la *Vicarius Filii Dei*.

B. Picturi, desene și fotografii

Picturi. În Biserica Sf. Pavel, din afara zidurilor din Roma, există așa-numita *Chronologia Romanorum Pontificum*⁸ – Cronologia papilor romani. Ea se regăsește și la Superga din Torino, fiind o colecție cu imaginile celor 265 de papi. Am putut să văd amândouă cronologiile și am observat că papii sunt reprezentați cu tiare doar din perioada lui Inocențiu al III-lea (1187–1191) până pe vremea lui Pius al II-lea (1459–1464), ceilalți au scufii sau capul descoperit⁹. Fiecare pictură are o plăcuță cu numele papei și perioada în care a domnit. Nu am văzut nicio referire la titlurile papale.

Giovanni Marangoni, în *Chronologia Romanorum Pontificum*¹⁰, Niccolò Paracciano Clarelli, în *Chronologiae Romanorum Pontificum Appendix*, și cei care descriu tablourile nu folosesc niciun fel de titlu pentru papi.

Fotografii. Tiarele actuale se pot vedea cu ușurință în muzee sau pe internet. Au fost fotografiate și oricine le poate analiza.

C. Documente

Aceasta este sursa cea mai importantă.¹¹

În inventarul tezaurului din Palatul Apostolic, făcut în anul 1295, se poate citi: „Două mitre împodobite cu diferite pietre prețioase.”¹² Doi ani mai târziu, în anul 1297, este menționată o coroană *Regnum sive Corona in qua sint 57 safire smerale* etc. În anul 1314, apar 21 mitre, descrise cu detalii, și o coroană – *vocatur Regno* – cu multe pietre prețioase¹³. Cinzeci de ani mai târziu, în 1364, într-un inventar al mobilelor prețioase, este și o mitră nobilă cu safire mari, perle încrustate în aur estimată la 5.000 de florinți, o altă mitră estimată la 9.500 de florinți. În inventarul lui Grigore al XI-lea apare o mitră solemnă cu mari perle¹⁴.

În jurul anilor 1300 apar și tiarele. Cardinalul Garampi descrie în anul 1759 cea mai veche tiară despre care el a citit, cea a lui Bonifaciu al VIII-lea (1230–1303), găsită în inventarul Palatului Apostolic: „*Regnum sive Corona in quaa sunt*

48 balasci, in quibus sunt aliqui rubini, et 72 zaffiri, et 45 interpraxin, et smaragdos, et 66 perlae grossae...”¹⁵. Nu spune nimic despre înscrisuri, ci doar de bijuteriile care erau pe ea. Alți cronicari, precum De Novaes, în *Introduzioni*¹⁶; Cardinalul Borgia, în *Memorie di Benevento*¹⁷, Quirini, *Tiare et Purpura atque adhibuit*, Cardinal Rasponi, *De Basilica et Patriarchio Lateranensi*, Cancelieri, în *Possessi*¹⁸, menționează tiarele folosite în secolele XIV–XV, fără să facă o descriere specifică. Distanța în timp era prea mare și coroanele papale erau pierdute de mult.

Cardinalul Garampi, după ce descrie triregno a lui Bonifaciu al VIII-lea, continuă și vorbește despre cele care se găseau pe vremea sa în Vatican (în anul 1789, au fost distruse sau luate de francezi). El prezintă patru coroane foarte prețioase.

Prima, a lui Paul al III-lea (1469–1549) care a furat bijuteriile reginei Maria, soția împăratului Onoriu, înmormântată în anul 398, le-a dezgropat și le-a pus în coroana papală. În anul 1789, tiara a fost refăcută cu fire de aur și alte pietre prețioase. A doua era tiara lui Iuliu al II-lea de la Rovere (1533–1578), făcută din aur, 4 kg, cu trei diamante foarte mari, 36 mijlocii și mici, 24 rubine din mongol, 22 safire, 24 smaralde, 12 rubine diverse, foarte multe perle orientale. Tiara a fost salvată în urma jafului din 1527, dar a fost grav deteriorată și modificată. S-a găsit o reproducere a ei pe un desen.¹⁹ A treia era tiara lui Clement al VIII-lea (1536–1605), făcută cu pietre prețioase, fir de aur și multe perle. Cea de-a patra era a lui Urban al VIII-lea (1568–1644), cu trandafiri de smaralde, un diamant mare, pietre prețioase în mărime naturală, 79 diamante mijlocii, 256 smaralde, 77 topaze și multe perle²⁰. Aceste tiare au fost modificate și au fost puse pe ele înscrisuri de care voi aminti puțin mai târziu.

În urma jefuirii Romei de către armatele lanzichenecchi ale lui Carlos al V-lea în anul 1527, apoi mai târziu a lui Napoleon, unele au fost distruse, altele au fost desfăcute și vândute să acopere tributul. Benevento Cellini²¹ povestește cum papa Clement al VII-lea, „ca să salveze tiarele cu marea cantitate de bijuterii din Camera Apostolică, m-a chemat și, împreună cu el eram eu și Cavalierul, și mi-a pus în față tiarele cu toată cantitatea de bijuterii și mi-a spus să le scot din aurul în care erau legate. Și așa am făcut. Și le-am învelit în puțină hârtie pe fiecare și le-am cusut pe toate într-un veșmânt de-al papei; apoi mi-au dat tot

**INFORMATII
VERIFICATE
BENONE
LUPU**

**DECLARAȚIA LUI
FROM ESTE TOT
MAI PREZENTĂ
ÎN OPINIILE
UNOR PASTORI ȘI
STUDIOȘI ACTUALI.
DREPT URMARE,
AM DECIS SĂ
DEDIC TIMP ȘI SĂ
VERIFIC PERSONAL
INFORMAȚIILE.**

PRIMELE TIARE
ERAU BOGAT
ORNAMENTATE,
PURTAU
INSCRIPTII,
SAU PIETRE
INSCRIPTIONATE,
ÎNSĂ CELE
RECENTE
SUNT MAI
SIMPLE, FĂRĂ
ÎNCĂRCĂTURA DE
PIETRE ȘI FĂRĂ
INSCRIPTII.

aurul, circa 200 de libri și mi-au spus să-l topesc în modul cel mai secret posibil”²².

Și așa a făcut. Singura tiară care a scăpat a fost cea a lui Iuliu al II-lea, de la Rovere²³. Cele care au fost făcute după aceea au fost și ele modificate. Unele inscripții au fost șterse, altele au fost adăugate. Cei care au făcut modificările și-au pus la rândul lor amprenta, după cum este cazul papei Pius al VI-lea.

Tiarele actuale se pot vedea cu ușurință în muzee, sau în cataloagele pontificale. Se poate observa o evidentă diferență între cele care apar până la papa Paul al VI-lea (1963–1978) și după aceea. Primele erau bogat ornamentate, purtau inscripții, sau pietre inscripționate, în schimb cele recente sunt mai simple, fără încărcătura de pietre și fără inscripții.

D. Tiare și monumente funerare

Monumente. În *Sepolcri de Romani Pontefici*, V, se spune că era „obișnuit să fie reprezentați cu triregno chiar dacă erau înmormântați cu mitra”. În *Grotte Vaticane*, Biserica Sf. Petru și în Sf. Ioan din Lateran, se pot vedea unele monumente. Unii papi poartă tiara, alții simple căciulițe, dar niciuna nu are niciun fel de inscripție.

Tot în Biserica Sf. Petru din Vatican este celebră statuie a Sf. Petru, care atunci când moare papa, este încoronată cu o tiară simplă. Am văzut această tiară și nu are nicio inscripție pe ea. La alegerea noului papă, tiara este scoasă de pe statuie și pusă în muzeu. (*Partea a II-a, în numărul următor.*) ■

Dr. Benoni Corneliu Lupu, pastor în Italia

¹ Le Roy Froom, „The Qyery Column, Dubious Pictures of the Tiara”, în *The Ministry*, nov. 1948, vol. 21, nr. 11, p. 35.

² Distincția dintre mitră și regno nu era foarte clară la început. Se folosea termenul *Mitra quam Regnum appellant* - mitra regală. Giovanni Marangoni *Chronologia Romanorum pontificum*, Roma, 1751, p. 60.

³ G. Antici-Mattei, *Insegne della potestà Pontificale: le origini e le forme della tiara*, în *L'illustrazione Vaticana*, 9 (1938); R. Spiazzi, *La triplice corona*, în *Ecclesia*, 15 (1956).

⁴ Papa Francisc a înlocuit tiara cu mitra.

⁵ Gaetano Moroni Romano, *Dizionario di Erudizione Storico Ecclesiastica, da S. Pietro sino ai nostri giorni*, Venezia 1816, v. LXXXI, p. 54.

⁶ Pentru un studiu atent al medaliilor papale, vezi Angelo Cignagli, *Le Monete de'papi, descritte in tavole sinottiche*, Tipografia Gaetano Paccasassi, 1848.

⁷ *Corpus Numismatum Omnium Romanorum Pontificum* (ed. Adolfo Modesti) vol. I-IV, Roma: Accademia Italiani di Studi Numismatici, 2002; Benedetto Fioravante, *Antiqui romanorum pontificum denarii a Benedicto IX ad Paulum III*, 2 vol., Roma, 1738; Ridolfino Venuti, *Numismata pontificum romanorum praestantiora a Martino V ad Benedictum XIV*, Roma, 1744.

⁸ Marangoni explică pe larg semnificația mitrei și a tiarei papale, forma și modul cum era purtată. Giovanni Marangoni, *Chronologia Romanorum Pontificum*, Roma, 1751, cap 12.

⁹ După anii 1500, reprezentările papale cu tiara nu mai sunt la modă. În picturile lui Raffaello, Michelangelo, Vasari, Piero della Francesca, Luca Signorelli, Bartolomeo della Gatta, papii au scufii roșii.

¹⁰ Giovanni Marangoni, *Chronologia Romanorum Pontificum*, Roma, 1751.

¹¹ O evoluție a tiarelor în Angelo Angeluci, *Ricerche preistoriche e storiche nella Italia meridionale*, Torino, 1876, pp. 66–67 și în Gaetano Moroni, *Diz. Erud. Eccles.*, Venezia, 1816, v. LXXXI, pp. 46–60.

¹² Giuseppe Garampi, *Illustrazione di un antico Sigillo della Garfagnana*, Roma, 1759, pp. 85–86.

¹³ Garampi, *Illustrazione di un antico Sigillo*, p. 87 și în Francesco Cancellieri, *Descrizione de tre pontificali che si celebrano nella Basilica Vaticana*, p. 115.

¹⁴ Garampi, *Illustrazione di un antico Sigillo*, p. 88.

¹⁵ Gaetano Moroni, *Diz. Erud. Eccles.*, p. 44.

¹⁶ Giuseppe De Novaes, *Introduzione alla vite de'sommi Pontifici*, Roma, 1822, t. 2, dissert. 5.

¹⁷ Stefano Borgia, *Memorie di Benevento*, Roma, 1758, t.1, pp. 315, 327.

¹⁸ Muratori, *Scriptor. rer. Ital.*, citat în Quirini, *Tiare et Purpura atque adhibuit*, în pp. 52–53.

¹⁹ Reproducere într-un volum de desene la British Museum, făcute în anul 1729 de către F. Bertoli și I. Grisoni. În *Archivio della R. Società Romana*, vol XXVIII, Roma, 1905, p. 504.

²⁰ Francesco Cancellieri, *Descrizione de tre Pontificali*, Roma, 1788, în *Descrizione delle Cappelle pontificie e cardinalitie* Roma, 1790 (conservate în Castel S Angelo) în Mons. Pietro Baldassari, *Relazione delle avversità e patimenti del glorioso Pappa PIO VI*, Roma, 1889, pp. 178–179.

²¹ Benevento Cellini, *Vita di B. Cellin, Orefice e scultore*, Cologna IV, p. 50.

²² Benevento Cellini în Francesco Cancellieri, *Descrizione de tre pontificali che si celebrano nella Basilica Vaticana*, Roma 1787, p. 117 și în *Descrizione delle capepelle pontificie e cardinalizie*, Roma, 1790, pp. 272–275. O parte din aurul acesta l-a luat însuși Cellini, care mărturisește totul într-o scrisoare și-i cere iertare papei.

²³ *Arta cristiana*, 1923, p. 46.

ACREDITARE

Universitatea Adventus din Cernica a obținut reacreditarea instituțională și reacreditarea din partea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

În primăvara acestui an, Universitatea Adventus din Cernica a încheiat cu bine demersul de reacreditare instituțională și a programelor de studii, evaluare periodică realizată atât de instituții ale statului român – ARACIS (Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior), cât și de AAA (Asociația Adventistă de Acreditare) din cadrul Conferinței Generale a Bisericii Adventiste. Procesul de evaluare a avut în vedere atât calitatea actului educațional, cât și standardele biblice de teologie și spiritualitate.

Răspunsurile pozitive ale comisiilor de evaluare au venit succesiv, mai întâi răspunsul pentru Teologie adventistă pastorală (2020), apoi au fost reconfirmate acreditările pentru programul de Asistență socială și cea instituțională (2022). Este pentru a doua oară când ARACIS acordă Universității Adventus acreditarea instituțională cu calificativul *Încredere*, ceea ce reprezintă acreditare pentru cinci ani, perioada maximă permisă de reglementările în vigoare. Același rezultat de evaluare l-au obținut toate cele trei programe de studii care funcționează în cadrul universității.

După evaluarea rapoartelor pregătite de către mai multe departamente din cadrul instituției de învățământ superior din Cernica, comisia AAA a hotărât să acorde Universității Adventus o extensie de cinci ani acredită-

rii universitare ecleziastice (2021–2026), cea mai lungă perioadă posibilă în sistemul de acreditări al Conferinței Generale. Acest răspuns vine să confirme decizia de acum cinci ani a comisiei AAA în privința instituției adventiste din Cernica, decizie care a avut în vedere tot perioada maximă de acreditare.

„Finalizarea cu succes a procesului de reacreditare ne determină să privim spre viitor cu încredere. Am pornit pe un drum pe care evaluatorii cred că putem sta și ne putem dezvolta. Acest tip de rezultat, deși reflectă realitățile din ultimii ani, se construiește firește pe istoria din spate. Umărul pus de înaintași, generațiile de studenți și profesori care au trecut prin Adventus, sprijinul permanent al celor șase conferințe și al Uniunii și-au pus amprenta asupra identității instituționale a universității noastre într-un mod pozitiv și pe termen lung. Nu pot decât să mă gândesc cu speranță la viitorii ani și la ce climat spiritual, academic și profesional se va forma prin concursul echipei actuale. Studenții noștri de acum și cei viitori vor fi primii care vor simți beneficiile și binecuvântarea lui Dumnezeu, indiferent la care dintre cele trei programe de studii de licență, oferite în campusul adventist din Cernica, ar fi înscrisi. Apropos de viitorii studenți, îi așteptăm cu mult interes și cu bucurie în sesiunile de admitere pe tinerii care doresc să studieze în singura universitate adventistă din România.” (Conf. univ. dr. Laurențiu Moț, rectorul Universității Adventus)

Acest moment important pentru Universitatea Adventus trezește mai întâi sentimente de recunoștință față de Dumnezeu, iar apoi față de toți cei care au avut o contribuție pentru obținerea acestor rezultate. De asemenea, aceste experiențe binecuvântate confirmă tendința de progres și dezvoltare a educației adventiste din România și încununează eforturile și sacrificiile făcute de toți cei care au privit și au avut în atenție aceste obiective. Dar cei care pot să aibă cele mai multe beneficii ale acestui context favorabil de la Universitatea Adventus sunt tinerii care se gândesc să aleagă unul dintre cele trei programe de studii de licență oferite în campusul adventist din Cernica. Sesiunile de admitere din acest an vor fi organizate în perioadele 11–18 iulie și 5–12 septembrie. ■

EVALUARE
POZITIVĂ
EMANUEL
SĂLĂGEAN

Emanuel Sălăgean, pastor, șef birou comunicare și relații publice, Universitatea Adventus

MÂNA TATĂLUI

ÎNREGISTRAREA
PREDICILOR A
FOST FĂCUTĂ
DE PASTORI
AI BISERICII
ADVENTISTE ȘI
DE VOLUNTARII
CARE AU
DORIT SĂ
CONTRIBUIE LA
TRANSMITEREA
MESAJULUI
SCRIPTURII
CĂTRE CEI DIN
UNITĂȚILE
PENITENCIARE.

Îmi aduc aminte cum, copil fiind, auzeam foarte des o replică atunci când vreunul dintre noi ajungea într-o încurcătură: „Îl chem eu pe frate-meu!” Mai rar, atunci când situația devenea critică, avertizarea suna: „Îl chem eu pe tata, el e mai mare ca voi toți!” Și într-adevăr, nu exista nicio situație pe care tata să nu o poată rezolva!

Crescând, am început să folosim din ce în ce mai rar replica aceasta, până când aproape am uitat-o. Suntem mari acum, știm totul, putem orice, nu ne mai înspăimântă nimic și aproape că am și uitat... de „tata”. Cu toate acestea, dacă suntem sinceri, încă avem situații care ne depășesc, momente în care nu știm ce să facem. O astfel de provocare a venit asupra noastră, a voluntarilor Asociației Serviciul Umanitar pentru Penitenciare (ASUP), acum doi ani.

După 30 de ani de activitate săptămânală în toate penitenciarele din țară, după ce lunar ne întâlneam cu peste 4.500 de deținuți cu care cântam, ne rugam, studiam, râdeam sau plângeam, în primăvara anului 2020 porțile mari și reci ale celor 46 de unități penitenciare s-au închis chiar și pentru noi, separându-ne astfel cu totul de frații și prietenii noștri „de dincolo”.

Au urmat săptămâni și luni dificile, în care am încercat să ne adaptăm noilor cerințe și condiții existente. Totuși, greu nu a fost de partea noastră, ci a lor. Rămăși singuri, fără prieteni, fără familii, fără copii, deținuții nu mai aveau voie acum nici la plimbarea zilnică la aer în condițiile cunoscute, aceasta fiind acum oferită sub noi restricții. Teama de necunoscut, de boală, separarea absolută impusă față de mediul exterior i-a făcut (poate mai mult ca altădată) să-și aducă aminte de Tata, să-L cheme și să-și pună încrederea în El.

Provocarea pentru noi a fost să ne adaptăm la noile condiții de lucru: întâlniri on-line, ajutor medical și social oferit unităților, familiilor, copiilor acestora. ASUP a venit în ajutorul unora dintre unitățile penitenciare prin donarea sau împrumutarea de echipamente tehnice care să faciliteze întâlnirile în sistem on-line. Unele penitenciare au fost ajutate cu laptopuri, microfoane, boxe și camere web. Lucrul acesta a contribuit la o reducere a timpului de așteptare pentru a începe activitățile în sistem on-line cu anumite unități penitenciare, cât și la o mai bună colaborare cu

aceste unități. Modul de desfășurare a întâlnirilor moral-spirituale a fost unul asemănător celor de tip fizic: cântare, rugăciune, un mesaj spiritual din Sfânta Scriptură, iar în anumite situații, discuții libere cu deținuții pe anumite teme. Activitățile sociale au avut loc, de asemenea, săptămânal. În cadrul acestor activități s-au ținut seminare și prezentări cu diverse teme. Menționăm câteva dintre acestea: „Biblia și sentimentele umane”; „Educație civică”, „Parabolele Domnului Isus”, „Vindecare și sănătate”, „Mai întâi caracterul”. Modul de desfășurare al acestor activități a fost unul adaptat la sistemul on-line, voluntarii având posibilitatea să se folosească mai ușor de materialele în format electronic (imagini, videoclipuri etc.).

În unele dintre unitățile penitenciare, unde nu a fost posibilă implementarea activității on-line, am propus și implementat sistemul de activități prin corespondență. Pentru a putea fi folosite prin corespondență în sistemul penitenciar, cursurile alese au trebuit modificate și adaptate cerințelor cerute de Administrația Națională a Penitenciarelor. Odată ce cursurile au îndeplinit cerințele cerute de ANP, acestea au putut fi folosite de ASUP în activitățile prin corespondență. Activitatea în sistem on-line nu a constat numai în întâlniri on-line pe platforma Zoom, ci și în înregistrarea de predici care mai apoi au fost oferite unităților penitenciare pentru sistemul de televiziune cu circuit intern. Înregistrarea predicilor a fost făcută atât de pastori și reprezentanți ai Bisericii Adventiste, cât și de voluntarii care au dorit să contribuie la transmiterea mesajului Scripturii către cei din unitățile penitenciare.

Activitățile extra-penitenciare au fost mereu în atenția ASUP-ului. După liberarea mai multor deținuți, voluntarii s-au implicat în susținerea procesului de reintegrare a fiecăruia dintre ei. Au beneficiat de sprijin moral și material. O parte dintre ei au fost găzduiți la Centrul de reintegrare din Buciumeni, Dâmbovița, și au fost recomandați la diferite locuri de muncă.

Multe dintre familiile deținuților au o situație materială dificilă. Unele familii, fiind formate din mai mulți membri, se descurcă destul de greu cu alimentele și rechizitele pentru copii. Unii copii ajung să renunțe la școală. Odată ce lucrul aces-

ta se întâmplă, viața lor se schimbă dramatic, iar în anumite situații ajung să calce pe urmele părinților privați de libertate. Pentru a evita cât mai mult astfel de situații, prin intermediul voluntarilor și a activităților extra-penitenciare, ASUP a venit în sprijinul familiilor deținuților oferindu-le alimente, rechizite pentru școală, haine, pampers pentru bebeluși, lemne de foc și sprijin financiar unde a fost nevoie.

Activitățile extra-penitenciare sunt o bună ocazie de a deschide ușa pentru propovăduirea Evangheliei. Urmând exemplul lui Isus, după ce au fost ajutați cu cele materiale, li s-a prezentat și partea care le poate sătura sufletul.

Zărnescu George s-a liberat după 12 ani de detenție. Botezat în penitenciar (Conferința Banat), provine dintr-o familie cu trei copii. Înainte de a fi condamnat a fost părăsit de soție, iar cei doi copii (o fată și un băiat, în prezent având 17, respectiv 13 ani) au fost dați în plasament. Acum afirmă că ține legătura cu copiii și își dorește să îi aibă din nou alături de el.

A fost liberat la finalul lunii octombrie 2020 și a revenit la adresa de domiciliu, unde mai locuiește doar mama lui, care nu lucrează (beneficiază de ajutor social). Proprietatea este pe numele mamei și se află la marginea satului Puțu cu Salcie, județul Dâmbovița. Terenul de 550 mp este neîmprejmuit, nelucrat; are apă din fântână proprie, dar și electricitate. Casa, formată dintr-o singură încăpere (3x3 m), se află într-o stare avansată de degradare din cauza acoperișului deteriorat care lasă ca apa de la ploii/zăpezi să se scurgă atât pe structura de lemn, cât și pe ziduri. În ianuarie 2021 s-a angajat pe un șantier în zona Militari-București, pentru suma de 150 lei/zi. Face naveta zilnic către locul de muncă.

În urma discuțiilor cu voluntarii ASUP, beneficiarul a afirmat că din banii pe care îi câștigă la locul de muncă va face economii în încercarea de a-și recondiționa locuința. Ne-am propus ca prin implicarea fizică și financiară a dânsului, cu implicarea primăriei și a departamentului asistență socială, cu implicarea fizică a voluntarilor, precum și cu ajutorul financiar al ASUP să putem realiza o construcție nouă formată dintr-un beci, o camera de locuit, o bucătărie și o baie. Îi mulțumim lui Dumnezeu că acestea sunt aproape gata la momentul scrierii acestui articol, mai fiind necesare anumite finisaje (faianță și gresie pentru baie, boiler și obiecte sanitare baie și bucătărie, hidrofor și conducte apă).

Astăzi, activitatea fizică s-a reluat în unitățile penitenciare din întreaga țară. Bucuria reîntâlni-

rii a fost mare! Între zidurile reci se aud din nou cântările speranței, iar inimile fraților noștri se închină din nou, împreună cu noi, lui Dumnezeu! În numerele viitoare ale revistei vom prezenta aceste activități.

Experiența pandemiei ne-a învățat multe. Ne-a adus aminte încă o dată de Tata, de ocrotirea Lui și de felul în care este El: mai mare decât toți. Ne face bine să știm că ne putem lăuda zilnic cu Tata, că-L putem chema și-I putem cere ajutorul oricând. Iar El, ca un adevărat Părinte, ne conduce zilnic și ne asigură că nimeni nu ne poate atinge: „Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți, și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu” (Ioan 10:29). ■

Adalbert Ghejan, vicepreședinte ASUP, România

ISUS HRISTOS – PERSONAJUL PROEMINENT AL VECHIULUI TESTAMENT (IV)

Argumentarea de până acum a rolului emblematic pe care Mântuitorul îl are în contextul veterotestamentar s-a bazat pe diferitele categorii de trimeri către personajul real Isus Hristos, din Noul Testament, de natură profetică, simbolică sau tipologică.

În cele ce urmează, demonstrația aserțiunii din titlu se va baza pe identificarea existenței, ca atare, în spațiul terestru a Celui supranumit Mesia încă din timpurile istoriei și chiar ale preistoriei poporului Israel.

Prezența nemijlocită a Fiului lui Dumnezeu

Întâia referință în acest sens o regăsim tocmai în primele pagini ale Scripturii, cu ocazia creării omului: „Apoi Dumnezeu a zis: «Să facem om după chipul nostru, după asemănarea Noastră...»” (Geneza 1:26). Pluralul *să facem* indică prezența a cel puțin două persoane care se consfătuiesc, motiv pentru care teologii bisericii primare apreciază, aproape în unanimitate, că acesta se referă la cele trei Persoane ale Divinității.

E drept că nu toți comentatorii biblici de mai târziu sunt de acord cu această dovadă a existenței lui Hristos pe timpul creației, în calitate de colaborator cu Tatăl Său. Astfel, interpreții evrei cred în general că aici sunt menționați îngerii, contestând faptul că ar fi vorba despre o dovadă formală a Treimii divine¹. Alți exegeți apreciază că avem de-a face cu pluralul maiestății, sau cu pluralul deliberării, care oferă exprimării mai multă solemnitate și demnitate, ori cu așa-numitul plural al plenitudinii atributelor și puterilor, chiar dacă, în acest caz, argumentele de ordin lingvistic sunt discutabile.

Analizele comparative arată însă că acesta nu era un stil de exprimare obișnuit al monarhilor din Orientul antic. Prin urmare, nu avem o dovadă temeinică pentru a accepta pluralul maiestății sau o pluralitate de calități. Așadar, doar o pluralitate de persoane poate justifica exprimarea în cauză și, cum expresia „să facem” este o invitație de a crea care este un atribut netransferabil al Celui Etern, suntem obligați practic să concluzionăm că pronumele plural indică o pluralitate de persoane sau ipostaze în Ființa Divină².

Pentru cititorul de mai târziu al Scripturii, argumentul decisiv în favoarea participării Fiului lui Dumnezeu

la procesul creației îl oferă evanghelistul Ioan: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. ...Toate lucrurile au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El. ...Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl” (Ioan 1:1,3,14).

Fiul lui Dumnezeu a continuat să se implice în relația cu ființele umane și după căderea în păcat. În grădina Eden, El poartă ultima conversație cu Adam și Eva, cărora le oferă făgăduința unui Mântuitor, îl mustră pe Cain pentru comportamentul său, constată decăderea speciei umane antediluviene, îl instruiește pe Noe și instrumentează potopul, participă la dezbinarea limbilor și împrăștierea constructorilor turnului Babel, îi vorbește și i Se arată adesea lui Avraam, dar și lui Isaac, Rebecă și fiului lor Iacov, cu care S-a și luptat.

În toate aceste revelații ale prezenței divine, slava lui Dumnezeu s-a manifestat prin Domnul Hristos. Nu numai la venirea Sa, ci de-a lungul tuturor veacurilor, după căderea omului și după ce s-a dat făgăduința mântuirii, „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine” (2 Corinteni 5:19)³.

Chiar și pentru cei care sunt încă sceptici față de inspirația divină a scrierilor lui Ellen White, argumentele nu lipsesc. Astfel, Targumul Ierusalim identifică „glasul Domnului Dumnezeu” din Geneza 3:8 și din versetele următoare cu Cel pe care apostolul Ioan îl numește Cuvântul, și anume a doua persoană a Trinității cerești⁴. Regretul divin care a precedat colaborarea cu Noe și administrarea cataclismului diluvian ni-L indică tot pe Autorul creației: „I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ și S-a mâhnit în inima Lui” (Geneza 6:6).

Iar folosirea pluralului în Geneza 11:7 arată participarea a cel puțin două persoane: „Haidem să Ne coborâm și să le încurcăm acolo limba.” Aceste cuvinte nu sunt adresate îngerilor, căci, după cum observă Filon din Alexandria, este mai presus de puterea creaturilor să lucreze asupra minții și asupra facultății de vorbire, lucru ce nu ar putea fi făcut decât de Cel ce este atotputernic, una din persoanele dumnezeirii, care vorbește cu celelalte două, cu care s-a consultat despre a face acest lucru și împreună cu care a făcut-o⁵.

Un alt autor constată că promisiunea adresată Sarei, „cu siguranță mă voi întoarce la tine” (Geneza 18:14), este limbajul autodeterminării și, prin urmare, este potrivit pentru un suveran, nu pentru un trimis al acestuia⁶.

O prezență constantă a Fiului divin o regăsim în viața lui Moise, începând cu chemarea sa la misiunea de eliberare și călăuzire a israeliților către Canaanul făgăduit. Dacă teofania de la Horeb s-a dorit a fi o manifestare privată, cele de la Sinai și din proximitatea muntelui Nebo (Exodul 3:19 și următoarele, Deuteronomul 31:14,15) au inclus și alți martori. La fel ca și existența vizibilă și continuă a stâlpului de nor și de foc în tabăra evreilor.

Prezența lui Hristos pe muntele Sinai ridică o serie de întrebări privind contactul vizual pe care omul îl poate avea cu divinitatea. Și asta pentru că vorbim despre descoperirea Sa în calitate de reprezentant al dumnezeirii, și nu în urma unei întrupări temporare, așa cum S-a arătat mai târziu lui Avraam.

Observăm mai întâi o selecție treptată a celor privilegiați – poporul ales; Aaron, Nadab și Abihu, cei șaptezeci de bătrâni ai lui Israel; Iosua și Moise, iar apoi doar Moise. Apoi, vom remarca pregătirea specială a acestora, constând în curățire fizică și sfințire spirituală. Nici chiar acest favorizat slujitor al lui Dumnezeu nu putea să apară dintr-odată în fața Sa și să suporte manifestarea slavei Sale. „Domnul a zis: „Fața nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate omul să Mă vadă și să trăiască!” (Exodul 33:20).

Nu în ultimul rând, descoperirea lui Hristos ca Dumnezeu este graduală și cu limitarea accesului („Să hotărâști poporului anumite margini” – Exodul 19:12; „Numai Moise să se apropie de Domnul; ceilalți să nu se apropie” – Exodul 24:2). În asemenea circumstanțe, raportul biblic menționează: „Ei au văzut pe Dumnezeul lui Israel; sub picioarele Lui era un fel de lucrare de safir străveziu, în-tocmai ca cerul în curăția lui. Ei au văzut pe Dumnezeu, și totuși au mâncat și au băut” (Exodul 24:10,11).

Cu toate că Moise a fost un privilegiat în această privință, întrucât „Domnul vorbea cu [el] față în față, cum vorbește un om cu prietenul lui”, acesta fost asigurat că va vedea din slava divină atât cât va putea suporta să vadă. „Și când va trece slava Mea, te voi pune în crăpătura stâncii și te voi acoperi cu mâna Mea, până voi trece. Iar când Îmi voi trage mâna la o parte de la tine, Mă vei vedea pe dinapoi; dar fața Mea nu se poate vedea” (Exodul 33:11,22,23).

În timp ce Moise se afla pe munte, Dumnezeu i-a prezentat nu numai tablele Legii, ci și planul de mântuire. El a văzut că sacrificiul lui Hristos era simbolizat de toate tipurile și simbolurile sistemului iudaic; și lumina cerului, revărsându-se de la Golgota, nu mai puțin decât slava Legii lui Dumnezeu, era aceea care radia o astfel de strălucire pe fața lui Moise. Această iluminare divină simboliza slava dispensațiunii al cărei mijlocitor vizibil era Moise, un reprezentant al adevăratului Mijlocitor⁷.

Putem concluziona că Dumnezeu ni se descoperă în forme care ne sunt accesibile nouă ca să-L putem „vedea”. Oricum, acest lucru este diferit de acela de a-L vedea pe Dumnezeu în toată slava și sfințenia Lui.

O formulă prin care se indică existența unei teofanii este expresia: „Domnul S-a coborât.” „Domnul S-a coborât să vadă cetatea și turnul pe care-l zideau fiii oamenilor” (Geneza 11:5). „Domnul S-a coborât în nor și a vorbit lui Moise; a luat din duhul care era peste el și l-a pus peste cei șaptezeci de bătrâni” (Numeri 11:25).

„Domnul S-a coborât în stâlpul de nor și a stat la ușa cortului. A chemat pe Aaron și pe Maria, și ei s-au apropiat amândoi” (Numeri 12:5).

Prezența divină mai este semnalată și prin expresia „slava Domnului”. O regăsim atât în conexiune directă cu norul călăuzitor (Exodul 16:10) sau cu primul sanctuar (Exodul 40:34), cât și cu ocazia sfințirii Templului în timpul lui Solomon (1 Împărați 8:11), sau în viziunile lui Ezechiel.

Fiul lui Dumnezeu li s-a descoperit – prin vise, viziuni ori prin revelația Cuvântului – atât împăraților (David, Solomon, Ieroboam, Iehu, Manase, Ahaz), cât și „robiilor Săi, prorocii” (2 Împărați 21:10). Stau ca dovezi în acest sens numeroasele mărturii biblice care încep fie cu expresia „Domnul a (mi-a) vorbit”, fie cu varianta „Cuvântul Domnului mi-a vorbit”, acoperind o istorie cvasimilenară, de la Iosua și Samuel până la Țefania, Hagai sau Zaharia.

În numeroase ocazii, măreția prezenței divine este copleșitoare și îndeamnă la o smerenie plină de teamă sfântă. „Iată, eu sunt prea mic. Ce să-Ți răspund? Îmi pun mâna la gură. Am vorbit o dată, și nu voi mai răspunde; de două ori, și nu voi mai adăuga nimic” (Iov 40:4,5). Atunci am zis: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!” (Isaia 6:5).

O anumită confuzie este generată de expresia Îngerul Domnului. Și asta pentru că, atât în limba ebraică (*mal'akh*), cât și în cea mai veche formă atestată a limbii grecești – dialectul micenian (*akero*), termenul înseamnă „mesager”, „trimis” sau „servitor”. Dar, cum toate legăturile dintre cer și omenirea căzută s-au realizat prin Domnul Hristos, Fiul lui Dumnezeu a fost Acela care le-a făcut primilor noștri părinți promisiunea răscumărării și tot El li S-a descoperit patriarhilor⁸.

**PREZENȚĂ
NEÎNȚERRUPȚĂ
DAN
CONSTANTINESCU**

**ACEASTĂ ILUMINARE
DIVINĂ A FEȚEI LUI
MOISE SIMBOLIZA SLAVA
DISPENSAȚIUNII AL CĂREI
MIJLOCITOR VIZIBIL ERA
MOISE, UN REPREZENTANT
AL ADEVĂRATULUI
MIJLOCITOR.**

În ceea ce o privește pe Agar, despre care autorul biblic ne spune că „îngerul Domnului a găsit-o lângă un izvor de apă în pustie, și anume lângă izvorul care este pe drumul ce duce la Șur” (Geneza 16:7), este departe de a fi sigur că Domnul i S-a arătat în persoană. Îngerii au fost adesea folosiți pentru a transmite solii divine oamenilor, iar cu privire la acest „înger al Domnului”, Agar ar fi putut înțelege că este fie Dumnezeu Însuși, fie un simplu reprezentant al Său⁹.

Uneori, contextul ne ajută să facem deosebirea între ființele celeste create și Fiul lui Dumnezeu. Astfel, folosirea sintagmei „zice Domnul”, la fel ca și în cazul profetilor de mai târziu, ne arată că „îngerul Domnului [care] l-a strigat din ceruri și a zis: «Avraame! Avraame!»” (Geneza 22:11) era un trimis al lui Dumnezeu, și nu Domnul Însuși, Cel care într-o altă ocazie i S-a înfățișat personal și „a zis: «Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?»” (Geneza 18:17).

De asemenea, este limpede faptul că Îngerul Domnului care i S-a arătat lui Moise la Horeb era cea de a doua Persoană a Dumnezeirii, așa cum arată versetele ce urmează. „Domnul a văzut că el se întoarce să vadă și Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului și a zis: «Moise! Moise!» El a răspuns: «Iată-mă!» Dumnezeu a zis: «Nu te apropia de locul acesta; scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt.» Și a adăugat: «Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov»” (Exodul 3:2,4-6).

Același lucru îl putem afirma și în cazul profetului degradat de lăcomie, bazându-ne pe textul: „Îngerul Domnului a zis lui Balaam: «Du-te cu oamenii aceștia, dar să spui numai cuvintele pe care ți le voi spune Eu»” (Numeri 22:35), sau pentru întâlnirea lui Ghedeon cu „Îngerul Domnului [...] sub stejarul din Ofra”, unde cu-

vintele de îmbărbătare au fost: „Și Domnul i-a zis: «Fii pe pace, nu te teme, căci nu vei muri.»” (Judecătorii 6:11,23).

Un alt text la fel de clar în ceea ce privește divinitatea Trimisului ceresc este cel din Judecătorii 2:1,2. „Îngerul Domnului S-a suit din Ghilgal la Bochim și a zis: «Eu v-am scos din Egipt și v-am adus în țara pe care am jurat părinților voștri că v-o voi da. Am zis: 'Niciodată nu voi rupe legământul Meu cu voi'... Dar voi n-ați ascultat de glasul Meu.»”

În ceea ce privește întâlnirile părinților lui Samson cu Îngerul Domnului, două versete ne vin în ajutor. „Îngerul Domnului i-a răspuns: «Pentru ce Îmi ceri Numele? El este Minunat.»”

Și [Manoah] „a zis nevastei sale: «Vom muri, căci am văzut pe Dumnezeu»” (Judecătorii 13:18,22). Ceea ce vrea să spună cuvântul ebraic *peh'y* (trad. engl. „secret”) nu este că numele îngerului era secret (trad. engl.) sau minunat (trad. rom.), ci că numele Lui era extraordinar, inefabil, dincolo de puterea de înțelegere omenească¹⁰. Fiul lui Dumnezeu, numit adesea Îngerul Domnului în Vechiul Testament, este o persoană distinctă de Dumnezeu-Tatăl, tocmai prin aceea că apare aici sub forma unui slujitor, a unui mesager trimis de Acesta¹¹.

În fine, chiar dacă în versetul 7 întâlnim expresia „așa vorbește Domnul oștirilor”, în textul: „El [îngerul] mi-a arătat pe marele-preot Iosua stând în picioare înaintea Îngerului Domnului și pe Satana stând la dreapta lui, ca să-l pârască” (Zaharia 3:1), sensul este cât se poate de clar, expresia „îngerul Domnului”, care poate fi tradusă și „Îngerul care este Domnul”, adică Hristos, este aici, ca și în altă parte în Vechiul Testament, Acela căruia îi este încredințată toată judecata¹². ■

Dan Constantinescu, doctor în economie, licențiat în teologie

¹ Ellicott's Commentary for English Readers, <https://biblehub.com/commentaries/ellcotti/genesis/1.htm>.

² Barnes' Notes on the Bible, <https://biblehub.com/commentaries/barnes/genesis/1.htm>.

³ Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 365.

⁴ Gill's Exposition of the Entire Bible, <https://biblehub.com/commentaries/gill/genesis/3.htm>.

⁵ Ibidem, <https://biblehub.com/commentaries/gill/genesis/11.htm>.

⁶ Barnes' Notes on the Bible, <https://biblehub.com/commentaries/barnes/genesis/18.htm>.

⁷ Ellen G. White, *Op. cit.*, p. 330.

⁸ Ibidem., p. 366.

⁹ Comentarii biblice, <https://mybible.eu/ro/GEN.16.VDC>.

¹⁰ Ibidem, <https://mybible.eu/ro/JDG.13.VDC>.

¹¹ Matthew Poole's Commentary, <https://biblehub.com/commentaries/poole/judges/13.htm>.

¹² Cambridge Bible for Schools and Colleges, <https://biblehub.com/commentaries/cambridge/zechariah/3.htm>.

MISIUNE PRIN RUGĂCIUNE

În 2003, o doamnă adventistă a avut un vis în care mii de oameni se rugau împreună și mărturiseau măreția lui Dumnezeu. După un an, s-a născut dorința ca oameni din întreaga lume, în limbi diferite, să se poată ruga, prin telefon, 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână.

Un program mondial de zece zile de rugăciune a avut loc în anul 2018 și a continuat cu 23 de „linii telefonice” deschise pe șase continente și folosind sistemul de videoconferințe, cu ajutorul unei aplicații puțin cunoscute atunci (Zoom).

Etapele lucrării de Rugăciune Unită Mondială 24/7

Un an mai târziu a izbucnit pandemia de COVID-19. Două persoane, despărțite de Oceanul Atlantic, fără ca anterior să știe una de cealaltă, au avut o conversație providențială despre un lanț viu de credincioși, care să înconjoare lumea cu rugăciunile lor.

Lucrurile s-au întâmplat foarte repede. În vara anului 2020 s-a lansat programul „Rugăciunea unită 24/7” și a fost o adevărată binecuvântare pentru biserică, într-o perioadă de grea încercare.

A trecut un an până când, în cadrul grupei de părtășie a soțiilor de pastori din România, această idee a fost prezentată într-o conferință on-line. Lucrarea a început de la o persoană și s-a dezvoltat mai departe de la persoană la persoană, fiind de ajutor pentru multe suflete, în fiecare oră, în fiecare zi, în fiecare săptămână.

Cum este rugăciunea unită?

Programul este organizat unitar oriunde în lume, fiind o dovadă că grupurile sunt inspirate de Cel care conduce această lucrare. Există grupuri de 50, 70 și chiar 100 de persoane, dar toate funcționează în aceeași manieră în toată lumea. Indiferent de țara sau ora la care te conectezi, chiar dacă nu cunoști limba, vei vedea afișate subiectele pentru care cei prezenți se roagă. Programul este făcut special pentru a facilita rugăciunea unor grupuri de participanți, în care cât mai multe persoane să se poată ruga împreună de mai multe ori.

Cele patru secțiuni de rugăciune din fiecare ocazie sunt: laudă, mărturisire, cereri și mulțumire. Fiecare secțiune este afișată pe ecran, iar cei prezenți rostesc câte o frază, formând astfel lanțul rugăciunii unite.

Sunt trei moduri de a ne ruga, toate simple, pentru ca oricine să poată participa, chiar și un copil. Cele trei feluri de rugăciune unită sunt: cu voce tare, în scris (pe chatul de Zoom) sau în gând. Rugăciunea în gând

se leagă de cuvintele care tocmai au fost rostite cu glas tare de un mijlocitor, ceea ce formează lanțul de rugăciune. O echipă de 2-3 frați și surori facilitează cu rândul această lucrare specială, condusă de Duhul Sfânt.

Vrei să fii în familia de luptători în rugăciune?

În această etapă este foarte ușor să beneficiezi de experiența multor ani de lucru, doar accesând linkul <https://www.redesteptaresireforma.ro/rugaciune-unita-24-7/> și devenind parte din familia mijlocitorilor. Vei împlini astfel cel mai mare vis: „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis” (Ioan 17:21).

Inima mea este vindecată zilnic în acest minunat loc, unde împreună intrăm în camera de audiență cu Isus, iar El ne oferă pacea Sa, indiferent de circumstanțele în care trăim. Dacă vrei să guști din această experiență nobilă și înălțătoare, vizitează site-urile rugaciuneunita.ro sau redesteptaresireforma.ro. Scrie un e-mail la adresa asafteirodica@yahoo.com dacă ai nevoie de mai multe informații.

Ai vrea să facilitezi desfășurarea sau chiar dezvoltarea acestei lucrări în toate locurile? Este o lucrare misiunară pentru persoanele timide, care vor să slujească din casa lor. Vei fi susținut și instruit pas cu pas. Nu uita că puterea ta va crește, pentru că oamenii rugăciunii sunt oamenii puterii.

„A venit timpul să aibă loc o deplină reformă. Când va începe reforma aceasta, spiritul rugăciunii îl va influența pe fiecare credincios și va izgoni din biserică spiritul neînțelegerii și al certurilor. Aceia care nu au trăit în comuniune creștină se vor apropia strâns unii de alții. Un membru care lucrează în direcția cea bună îi va atrage și pe alți membri să se unească cu el, pentru a face rugăciuni și cereri pentru descoperirea Duhului Sfânt. Nu va fi confuzie acolo, deoarece toți vor fi în armonie cu gândul Spiritului Sfânt. Barierele care despart pe credincios de credincios vor fi sfărâmate, iar servii lui Dumnezeu vor vorbi aceleași lucruri. Domnul va lucra împreună cu servii Săi, ca să înalțe biserica. Toți vor înălța, cu pricepere, rugăciunea pe care Hristos i-a învățat pe servii Săi: «Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ» (Matei 6:10).” – Ellen White, *Mărturii*, vol. 8, p. 251. ■

„CINE DISPRE-
ȚUIEȘTE ZIUA
ÎNCEPUTURILOR
SLABE? ACEȘTIA
ȘAPTE VOR PRIVI
CU BUCURIE [...]”
ACEȘTIA ȘAPTE
SUNT OCHII
DOMNULUI, CARE
CUTREIERĂ TOT
PĂMÂNTUL.”
(ZAHARIA 4:10)

A consemnat un mijlocitor ascuns în Hristos (24 mai 2022)

FOCurile DOMNULUI (II)

FOCUL REGENERATOR

După biruința asupra madianiților (vezi Numeri 31:1-24), Domnul i-a instruit pe israeliți prin Moise astfel: „Aurul, argintul, arama, fierul, cositorul și plumbul, orice lucru care poate suferi focul să-l treceți prin foc ca să se curățească” (versetele 22 și 23).

Curățire prin foc. Orice lucru care putea suferi focul trebuia curățat prin foc. Pot oamenii să fie curățați prin foc? Pot ei să sufere focul?

Așa i-a încercat Dumnezeu pe oameni în diferite timpuri, pentru verificarea, încercarea și consolidarea credinței lor: „Căci Tu ne-ai încercat, Dumnezeule, ne-ai trecut prin cuptorul cu foc, ca argintul” (Psalmii 66:10); „Dar treimea aceasta din urmă o voi pune în foc și o voi curăța cum se curățește argintul, o voi lămuri cum se lămurește aurul!” (Zaharia 13:9); „Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi! În ea voi vă bucurați mult, măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme, prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos” (1 Petru 1:5-7).

În acțiunile lui pozitive, focul poate face o lucrare minunată. Iată ce a zis Domnul prin profetul Ieremia: „Nu este Cuvântul Meu ca un foc și ca un ciocan care sfărâmă stânca?” (Ieremia 23:29). Cuvântul Domnului este ca un foc, el arde impuritățile, curăță viața, pregătind-o pentru viața cea veșnică în Împărăția lui Dumnezeu.

Iată-i pe cei doi ucenici deplasându-se de la Ierusalim spre casa lor din Emaus. Discutau aprins despre evenimentele care tulburaseră recent Ierusalimul, când maimarii norodului și preoții cei mai de seamă îl ucisese pe Învățătorul lor, despre care credeau că „îl va izbăvi pe Israel” (vezi Luca 24:13-35). La un moment dat, li s-a alăturat un străin foarte bine informat, care i-a mustrat pentru nepriceperea și necredința lor (vezi versetul 25).

Explicațiile Lui au devenit din ce în ce mai interesante și mișcătoare, așa că L-au invitat să rămână cu ei, pentru că ziua era spre sfârșit. A intrat și, la masă, El a frânt pâinea. Atunci au rămas ei uimiți, pentru că așa proceda Maestrul lor și au cunoscut că era, într-adevăr, Domnul Isus care fusese răstignit. Iată cum au caracterizat ei după aceea vorbirea Lui: „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?” (Luca 24:32).

Când sunt deschise, prezentate și explicate, Scripturile aprind inima, cuceresc ființa, regenerează viața.

Ioan Botezătorul a făcut tot posibilul să abată atenția norodului de la sine și să o îndrepte către Acela care venea după el, care era mai mare decât el, atât de mare încât el nu era vrednic să-I ducă încălțăminte (vezi Matei 3:7-12). Descriind misiunea Aceluia a cărui cale o pregătea, Ioan a zis printre altele: „El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc!” (Matei 3:11)

Botez cu foc! Duhul Sfânt „ne vrea cu gelozie pentru Sine” (Iacov 4:5), de aceea face totul pentru schimbarea, pentru curățarea, pentru sfințirea, pentru înnobilarea noastră, ca să nu rămânem în tabăra vrăjmașului, să nu ne pierdem pe drum, ci să fim pregătiți pentru cer și să ajungem acolo. Chiar dacă, în ultimă instanță, face uz de focul dificultăților întăritoare de caracter.

FOCUL SALVATOR

Mântuirea păcătoșilor se face numai prin har, este un dar al Cerului oferit tuturor oamenilor, dar obținut numai de aceia care sunt dornici să-l obțină și care prețuiesc ce a făcut Hristos pentru ei.

Adevărații slujitori ai lui Dumnezeu nu sunt nepăsători când văd că se pierd suflete. Ei nu pot fi indolenți sau refractari când Domnul vrea să-i folosească pentru binele semenilor lor. Iată cum simțea profetul Ieremia această datorie sacră: „Dacă zic: «Nu voi mai pomeni de El și nu voi mai vorbi în numele Lui!», iată că în inima mea este ca un foc mistuitor, închis în oasele mele. Caut să-l opresc, dar nu pot!” (Ieremia 20:9).

Profetul acesta trecuse și trecea prin mari greutăți din partea compatrioților lui. Ar fi dorit să fie eliberat de sarcina dificilă de profet. Chiar când a fost chemat, în copilărie, s-a cutremurat în fața unei asemenea sarcini. El a zis: „Ah! Doamne Dumnezeule, vezi că eu nu știu să vorbesc, căci sunt un copil!” (1:6). Domnul nu a acceptat scuza lui, ci a declarat: „Nu zice: «Sunt un copil», căci te vei duce la toți aceia la care te voi trimite și vei spune tot ce-ți voi porunci” (versetul 7).

„Atunci Domnul și-a întins mâna și mi-a atins gura. Și Domnul mi-a zis: «Iată, pun cuvintele Mele în gura ta»” (Ieremia 1:9). Nu știm cum i-a atins Domnul gura lui Ieremia, dar cunoaștem experiența lui Isaia: „Dar unul dintre serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar. Mi-a atins gura cu el și a zis: «Iată, atingându-se cărbu-

nele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!» (Isaia 6:6,7).

Un foc dumnezeiesc poate îndepărta nelegiuirile și-i poate face pe oameni apti pentru serviciul Cerului în slujba altor păcătoși. Dar fără acest foc nu există curăție, nu se poate lucra pentru Dumnezeu.

Cei cu adevărat consacrați, care-L iubesc pe Mântuitorul răstignit, înviat și înălțat, care iubesc sufletele pentru care a murit El, nu au pace până nu sar în ajutorul lor. Zicea apostolul Pavel: „Cine cade în păcat și eu să nu ard?” (2 Corinteni 11:29). Aceasta era o râvnă sfântă, focul amintit de Ieremia ca arzând în oasele lui, imposibil de stins, care împinge la acțiune salvatoare.

Ioan Botezătorul a precizat ce lucrare va face Mesia pentru credincioși: „El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc” (Matei 3:11). Acest botez dublu este indispensabil pentru cei care doresc să lucreze pentru Dumnezeu. Foc al încercărilor, dar și foc propulsor, pe care Duhul Sfânt îl produce și îl întreține. Trimițându-L pe Duhul Sfânt în urma înălțării la cer, Hristos a fost Cel care i-a botezat cu Duhul Sfânt și cu foc: „Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare dintre ei. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt” (Faptele 2:3,4).

Această energie divină cu care ne înzestrează Duhul Sfânt ne face în stare să activăm pentru cauza Evangheliei. Fără ea nu putem face nimic.

A fost extraordinară experiența desprinderii profetului Ilie de pământ: pe când mergea și vorbea cu Elisei,

„iată că un car de foc și niște cai de foc i-au despărțit pe unul de altul, și Ilie s-a înălțat la cer într-un vârtej de vânt” (2 Împărați 2:11).

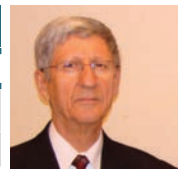
Car de foc, cai de foc! Vehicul ceresc pentru mutarea credinciosului profet de pe planeta răzvrătită pe Muntele Sionului! Ar putea Dumnezeu să trimită încoace o mulțime de care de foc și de cai de foc, ca să ne ducă pe toți acolo ca pe Ilie? Bineînțeles, dar iată cum va proceda: „El îi va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare și-i vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă” (Matei 24:31).

Vin ei, îngerii sfinți, despre care Scriptura zice: „Din vânturi face îngeri ai Lui și dintr-o flăcără de foc, slujitori ai Lui” (Evrei 1:7). Așa a fost îngerul care s-a arătat la mormântul lui Iosif ca să-l golească de trupul lui Isus: „Înfățișarea lui era ca fulgerul...” (Matei 28:3).

Foc-nefoc, va fi un zbor rapid, ca fulgerul, prin slăvile albastre, printre planete, sori și constelații!

Să ne pregătim pentru acea splendidă și unică decolare! ■

**INTERVENȚII
DIVINE
ȘTEFAN
RADU**

**TRIMIȚÂNDU-L PE
DUHUL SFÂNT ÎN
URMA ÎNĂLȚĂRII
LA CER, HRISTOS A
FOST CEL CARE I-A
BOTEZAT CU DUHUL
SFÂNT ȘI CU FOC.**

Ștefan Radu, doctor în teologie, pastor

CĂSUȚA CU IDEI

cu Mioara Mihai

Duminică, ora 10.00
Mărti, ora 16.00 (R)

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DIN GENEZA (II)

1. „Dumnezeu a văzut că... era bun”, de fiecare dată?

Expresia „Dumnezeu a văzut că... era *bun*” se folosește de 7 ori în istorisirea Creației (Geneza 1:4,10,12,18,21,25,31). A șaptea oară se afirmă că toate erau „foarte *bune*”.

Unii s-au întrebat de ce descrierea creației firmamentului (cerului) este singurul caz în care nu se menționează că lucrarea era bună. De aici au apărut tot felul de speculații, întemeiate pe argumentul tăcerii. Dar autorul spune în final că „toate (inclusiv «cerul» făcut în ziua a doua)... erau foarte *bune*” (v. 31).

Desigur însă că tăcerea autorului în v. 7-8 îi intrigă pe cititori. Putem fi siguri însă că explicația, oricare ar fi ea, nu are o importanță teologică, ci ține de aspectele secundare (tehnice) ale textului sacru. Un prim răspuns este acela că în traducerea greacă veche (Septuaginta), în v. 8 apare formula așteptată: „Dumnezeu a numit firmamentul «cer». **Și Dumnezeu a văzut că era bun.** A fost seară și a fost dimineață: ziua a doua.”

NUMAI HRISTOS
SINGUR ESTE
„ÎNTIPĂRIREA
FIINȚEI” TATĂLUI;
OMUL ÎNSĂ A
FOST FĂCUT
„DUPĂ CHIPUL”
LUI DUMNEZEU.
OMUL ERA
SFÂNT ȘI FERICIT,
PURTÂND CHIPUL
LUI DUMNEZEU
ȘI FIIND ÎN
PERFECTĂ
ASCULTARE DE
VOINȚA DIVINĂ.

Este posibil ca Septuaginta să reflecte aici un text ebraic mai vechi decât cel tradițional și astfel afirmația de „bun”/„bine” să fi existat inițial în cazul fiecărei zile.¹ Astfel ar fi fost opt mențiuni ale expresiei, cu tot cu forma atotcuprinzătoare și superlativă din v. 31. Dar este foarte probabil ca autorul să fi intenționat doar

șapte afirmații de acest fel, pentru a sublinia frumusețea creației. Aceste afirmații nu sunt făcute despre fiecare zi. În zilele a doua și a șaptea nu apare deloc formula specifică, iar în zilele a treia și a șasea sunt câte două asemenea afirmații. În ziua a treia, uscatul și marea sunt declarate *bune*, iar când în aceeași zi este creată vegetația, din nou se face afirmația că a fost făcut un lucru *bun*.

În ziua a șasea însă, repetarea afirmației este extrem de semnificativă, deoarece, dacă animalele de uscat sunt văzute ca fiind *bune*, după crearea perechii umane se afirmă că „toate erau foarte *bune*”. Pentru ziua a șaptea, nu se mai repetă formula din zilele de lucru. Sabatul nu este văzut de Dumnezeu ca fiind doar *bun*, ca lumina, nici „foarte *bun*”, precum omul peste toată creația. Sabatul nu este doar „binecuvântat”, ca să se înmulțească

precum peștii și oamenii (v. 22, 28), ci pe lângă binecuvântări specifice este în plus „sfânt”, deosebit de toate zilele anterioare, care în comparație cu el sunt „laice”, „profane”, adică obișnuite, lucrătoare, lumești.

Observația că Dumnezeu a făcut lucruri „(foarte) bune” ar fi destul de plată, dacă înțelegem că ar fi vorba de o serie de constatări, cu referire la calități funcționale. Privindu-și propria creație, Dumnezeu nu și-a zis doar: „Mda, acest lucru este într-adevăr folositor!”, sau: „Sunt toate foarte funcționale / adecvate / valabile / profitabile!” Adevăratul sens al expresiei depinde de contextul în care este folosit adjectivul *tôb* (bun – în toate sensurile). Când se referă la ceea ce privim, *tôb* înseamnă de obicei „frumos”, „plăcut la privire”, „arătos”.² Vechea traducere siriacă (aramaică creștină) folosește în Geneza 1 adjectivul *šappir* (frumos).

Cel mai probabil, intenția autorului a fost aceea de a exprima satisfacția lui Dumnezeu față de opera Sa, nu doar pentru că era de calitate, ci pentru „cât de frumoasă era”.

2. Ce exprimă noțiunile de „chip” și „asemănare”?

S-au făcut multe speculații despre semnificația primei expresii biblice a relației omului cu Dumnezeu: „după *chipul* Nostru” și „după *asemănarea* Noastră” (Geneza 1:26-27), cu trimitere fie la teoria nemuririi sufletului, fie la asemănarea morală, spirituală sau psihologică. Dar asemenea idei nu reies din text, ci sunt o îmbogățire, fericită sau nefericită, a mesajului biblic.

Înainte de toate, cei doi termeni ai expresiei sunt sinonimi, așa cum autorul obișnuiește: „pustiu și gol”, „rodiți, înmulțiți-vă”, „spini și mărar” etc. Nu sunt sensuri radical diferite. Chipul (*telem*), în toată Biblia ebraică, are doar sensul de figură vizibilă³, comparând în acest sens înfățișarea fiului Set cu a tatălui Adam (Gen. 5:3) și înfățișarea lui Adam cu a lui Dumnezeu, Tată și Fiul (Geneza 1:26-27; 5:1; 9:6; Luca 3:38; Coloseni 1:15).

Contextul în care apare expresia „chipul și asemănarea” este creația tuturor viețuitoarelor terestre. Distincția este evidentă. Iar această distincție are și o valoare simbolică. Dacă din punct de vedere biologic și fiziologic omul este un alt mamifer (notabil, creat în aceeași zi cu vietățile de uscat), totuși, ca imagine (înfățișare, postură, comportament), ca abilități și autoritate, el aparține

ordinului inteligențelor create de Dumnezeu. I s-au dat sarcini regale (Geneza 1:28; 2:38) și heruvici (Geneza 2:15; 3:24).

Asemănarea (ebr. *dəmuṭ*, „asemănare”, „aspect”, înfățișare”) are de asemenea sens morfologic, cu referire la aspectul exterior (Daniel 10:16)⁴, dar poate cuprinde și alte calități, de exemplu, voce (Isaia 13:4) sau strălucire (Ezechiel 1:28). Dumnezeu este învăluit în lumină (Ps. 104:2), ceea ce face foarte normală afirmația lui Ellen White că Adam și Eva „nu purtau veșminte artificiale. Ei erau îmbrăcați într-un veșmânt de lumină și slavă, asemenea îngerilor. Acest nimb de lumină avea să-i învăluie cât trăiau în ascultare de Dumnezeu.” (IM 21.1). Când Dumnezeu le-a făcut „haine de piele” (de fapt, „cămăși de blăniță”), textul ebraic folosește cuvântul *‘ôr* (piele, blană), care se pronunță ca și *‘ôr* (lumină).

Noul Testament folosește expresia „chipul lui Dumnezeu” și în mod figurat, dându-i un sens teologic, de reflectare spiritual-morală (2 Corinteni 3:18; Efeseni 4:24), dar fără a exclude sensul fizic (Filipeni 2:6; Coloseni 1:15). Asemenea Bibliei, Ellen White a susținut, împreună cu pionierii noștri, ideea că omul a fost făcut după chipul lui Dumnezeu, în primul rând în sens propriu:

Creați pentru a fi „chipul și slava lui Dumnezeu” (1 Corinteni 11:7), Adam și Eva primiseră înzestrări cu totul vrednice de destinul lor măreț. Superbi și cu un corp bine proporționat, cu trăsături regulate și frumoase, cu fețe care străluceau de sănătate și de lumina bucuriei și a nădejzii, ei arătau în alcătuirea lor exterioară asemănarea cu Creatorul lor. Iar această asemănare nu se manifesta numai în natura fizică. Fiecare facultate a minții și a sufletului reflecta slava Creatorului. Înzestrați cu înalte daruri mintale și spirituale, Adam și Eva au fost făcuți numai cu puțin „mai prejos de îngeri” (Evrei 2:7), ca să discearnă nu numai minunățiile Universului vizibil, dar să înțeleagă și responsabilitățile și obligațiile morale (Ed. 20.2).

Omul trebuia să poarte chipul lui Dumnezeu atât în înfățișarea exterioară, cât și în caracter. Numai Hristos singur este „întipărirea Ființei” (Evrei 1:3) Tatălui; omul însă a fost făcut „după chipul” lui Dumnezeu. Natura sa era în armonie cu voința lui Dumnezeu. Minte sa era capabilă să înțeleagă lucrurile dumnezeiești. Sentimentele sale erau curate; apetitul și pasiunile lui erau sub controlul rațiunii. El era sfânt și fericit, purtând chipul lui Dumnezeu și fiind în perfectă ascultare de voința Sa. Când a ieșit din mâna Creatorului său, omul avea o statură impozantă și o simetrie perfectă. Înfațișarea lui purta amprenta sănătății și strălucea de viață și sănătate. Înălțimea staturii lui Adam era mult mai mare decât a oamenilor care locuiesc astăzi pe pământ. Eva

era puțin mai mică în statură; totuși, înfațișarea ei era plină de frumusețe. Perechea lipsită de păcat nu purta niciun veșmânt artificial; ei erau îmbrăcați cu un acoperământ de lumină și slavă, așa cum poartă îngerii. Atâta vreme cât au trăit în ascultare de Dumnezeu, acest acoperământ de lumină a continuat să-i înveșmânteze. (PP 45.2-3)

Biblia afirmă că îngerii „văd pururea fața Tatălui” cerească (Matei 18:10) și că mântuiții, de asemenea „vor vedea fața Lui” (Psalmii 11:7; Apocalipsa 22:4). Dacă Dumnezeu nu ar avea un chip, o față vizibilă pentru cei care trăiesc în preajma Lui, de ce ar repeta Cuvântul lui Dumnezeu că omul păcătos nu poate privi fața lui Dumnezeu (Geneza 32:30; Exodul 3:6; 33:20-23; Judecători 13:22)?

Tuturor celor influențați de imaginea platonice, transcendentă, a unui Dumnezeu, omniprezent și aproape impersonal, da, tuturor celor care se tem că imaginându-și un Dumnezeu „cu față umană” L-ar înjosi și ar păcătui, le amintim că noi nu putem cunoaște pe Dumnezeu altfel decât așa cum S-a descoperit El universului creat. El nu este doar Dumnezeul transcendent, dincolo de spațiu, de timp și de mintea noastră și omniprezent, ci este și imanent, condescendent, capabil să folosească nu numai limbajul nostru logic, ci și pe cel vizual. Nu există în univers ființe inteligente cu alt chip decât chipul lui Dumnezeu. Înainte de a crea ființe inteligente, Dumnezeu Și-a însușit singurul chip demn de o ființă inteligentă și după acest chip i-a făcut pe toți aceia (îngeri și oameni) care urmau să aibă statutul de fii.

3. Ce înseamnă expresia „ajutor potrivit”?

Termenul „ajutor” în sine, (ebr. *‘ezer* „ajutor”) cu referire la creația femeii (Geneza 2:18), nu sugerează că bărbatul singur ar fi fost o ființă neajutorată, sau că el ar fi stăpânul, persoana importantă, iar ea doar sluga care ajută. Termenul *‘ezer* (ajutor) se referă adesea la Dumnezeu, chiar când denumea un slujitor vrednic (Eliezer, Exodul 18:4; 1 Samuel 4:1). Un fiu putea primi astfel de nume (*Romamti-‘ezer*: „Am crescut un ajutor”, 1 Cronici 25:4, sau simplu, *‘ezer*, Neemia 3:19; 1 Cronici 12:9).

În același context, se precizează în ce constă acest „ajutor”. Pentru ca omul să înțeleagă nevoia de un astfel de ajutor, Dumnezeu a făcut să defileze pe dinaintea omului o mulțime de animale perechi. Observându-le morfologic și dându-le nume la toate (de masculi și femele), Adam urma să înțeleagă că el, ca bărbat, este un

**TĂLMĂCIREA
CUVÂNTULUI
FLORIN
LAIU**

**DUMNEZEU ȘI-A
ÎNSUȘIT SINGURUL
CHIP DEMN DE O
FIINȚĂ INTELIGENTĂ
ȘI DUPĂ ACEST
CHIP I-A FĂCUT PE
TOȚI ACEIA (ÎNGERI
ȘI OAMENI) CARE
URMAU SĂ AIBĂ
STATUTUL DE FII.**

mascul fără pereche și că ar fi de dorit să aibă și el o parteneră de viață. După ce Dumnezeu l-a făcut să simtă lipsa, i-a îndeplinit și dorința (Geneza 2:20-24). Ajutorul de aici se referă exact la acest parteneriat special, care implică sexualitatea în sens biologic, fiziologic și psihologic, adică inclusiv particularitățile complementare ale celor două sexe în toate aspectele personalității.

Acest ajutor urma să fie „potrivit pentru el”. Expresia *kə-negd-ô* înseamnă „pe măsura lui”, „pe potriva lui”, de la prep. *néged* (față în față, opus, corespunzător). Prin urmare, acest ajutor trebuia să fie ca în oglindă, complementar, corespunzător, pe măsură, pe potrivă; nu împotriva, dar nici la fel. Dumnezeu nu a creat o bărbată sau un alt fătălu, ci o femeie perfectă. Celelalte opțiuni nu au loc în Geneza 1-2, ci doar în Geneza 3, la exil și pocăință.

4. Ce statut a dat Dumnezeu bărbatului și femeii?

Moise spune că Dumnezeu i-a făcut pe amândoi (bărbatul și femeia) „după chipul lui Dumnezeu”. Pavel sugerează că doar bărbatul ar fi „chipul și slava lui Dumnezeu” (1 Corinteni 11:7), pe când femeia ar fi doar slava bărbatului. Până ne lămurim ce a vrut să spună cu asta, menționăm că Ellen White citează același text în dreptul amândurora: „Creați pentru a fi „chipul și slava lui Dumnezeu” (1 Corinteni 11:7), Adam și Eva primiseră înzestrări cu totul vrednice de destinul lor măreț. [...] Adam și Eva au fost făcuți „cu puțin mai prejos de îngeri” (Evrei 2:7)...” (Ed 20.2).

Pe amândoi i-a meșterit Dumnezeu în mod direct, cu mâinile Lui și i-a făcut guvernatori ai naturii create (Geneza 1:26-27). Au fost făcuți egali în ce privește demnitatea, valoarea înaintea lui Dumnezeu și conștiința personală. Cu toate acestea, există o anumită diferență de autoritate care merită discutată. Se afirmă că, chiar înainte de cădere, Dumnezeu le-a dat celor doi poziții diferite:

- Mai întâi a fost făcut bărbatul, apoi femeia lui. Această îi dă soțului o răspundere principală (1 Timotei 2:13; 1 Corinteni 11:9), care nu se poate eluda, prin observația că înainte de Adam a fost făcută girafa. Comparația se face între ființele de același ordin.
- Faptul că femeia a fost luată din bărbat sugerează o autoritate mai mare dată bărbatului, ca soț. Ca mamă însă, femeia are o autoritate mai mare, pentru că orice bărbat este născut din femeie; prin urmare și fiii ei (băieți) trebuie s-o respecte (1 Corinteni 11:8,11-12).
- În ordinea lui Dumnezeu nu sunt discriminați pe criterii de sex (1 Corinteni 11:11; Galateni 3:28).
- Femeia a fost făcută din coasta lui Adam, de la inimă, ca iubită; nu din călcăiul lui, ca slugă, nici din capul lui, ca stăpână (Cf. CA 25.3).

- Faptul că femeia este în medie mai mică de statură decât bărbatul, indică un scop. Ellen G. White afirmă că Eva a fost creată mai mică de statură; Adam era cu capul și cu umerii mai înalt decât ea⁵, asemenea regelui Saul față de popor (1 Samuel 9:2) și asemenea lui Isus, care la învierea dreptilor va fi ceva mai înalt decât Adam.⁶ Acest limbaj nonverbal al staturii a fost intenționat ca simbol al poziției. Bărbatului i s-a încredințat rolul de cap al familiei (1 Corinteni 11:3; Efeseni 5:23), adică de responsabil, o autoritate care cere respect (Efeseni 5:22,33; Coloseni 3:18; 1 Petru 3:1,6).
- Bărbatul a primit direct de la Dumnezeu căminul din Eden, cu răspunderile lui fizice și morale (Geneza 2:15), cuprinzând porunca divină (Geneza 2:16-17). Prin contrast, femeia s-a „născut” în căminul Edenului, a primit porunca lui Dumnezeu transmisă prin Adam și a devenit părtașă cu el la bucurii, slujire și răspunderi, în timp ce răspunderea generală a familiei îi revenea lui Adam.
- Deși amândoi au fost instruiți și avertizați de îngeri, Ellen G. White afirmă că femeia a fost sfătuită să nu se îndepărteze de soțul ei, ceea ce sugerează mai mult decât o prezență fizică.
- După cădere, Dumnezeu nu i-a chemat pe amândoi „unde sunteți?”, ci l-a chemat pe Adam întâi și lui i-a cerut socoteală.
- Greșeala Evei a fost și față de soțul ei. Faptul că și-a permis să umble „creanga” prin rai n-o fi fost o mare problemă, pentru că nu aștepta cerul ca ei să se poarte ca niște siamezi. Totuși, nici chiar în fața pomului interzis, când balaurul a deschis subiectul periculos,

ea nu l-a anunțat și pe Adam înainte de a se cumineca, ci numai după aceea, ca să-l împărtășească și pe el. De aceea, în pronunțarea pedepselor disciplinare, după cădere, adresându-Se Evei, Dumnezeu a accentuat supunerea femeii pe viitor, ceea ce înseamnă că autoritatea de „cap” al familiei i-a rămas în continuare bărbatului. În același timp, supunerea urma să fie parte din școala suferinței, pentru că la modul general, de-a lungul mileniilor, bărbatul avea să abuzeze de autoritatea care i-a fost dată.

- Când ambii soți sunt „în Hristos”, abuzurile și suferințele asociate trebuie să înceteze. Relațiile dintre soți trebuie să reflecte acea egalitate din Paradis (1 Corinteni 11:11-12; Galateni 3:28), iar într-o societate creștină nu este legitim ca femeia să fie discriminată doar pentru că este femeie. Femeia poate avea cele mai înalte funcții în societate, atât cât permite societatea. Totuși, în familia ei, chiar dacă soțul are o poziție socială mai modestă, ea îl va respecta ca soț. Familia este o instituție socială creată de Dumnezeu, iar aici responsabilitatea de prim ordin a decis-o Dumnezeu pentru toate cazurile.⁷ (continuarea în numărul următor). ■

¹ Există uneori omisiuni în textul ebraic tradițional, în comparație cu Septuaginta. Un caz unanim recunoscut este Geneza 4:8, unde propoziția „Să mergem la câmp!” lipsește în toate manuscrisele existente ale textului tradițional ebraic, dar este prezentă în vechile versiuni: Septuaginta, Vulgata, Pentateucul Samaritan, Siriaca.

² „A văzut că fiicele oamenilor erau frumoase” (יֶחֱזֵק, „frumoasă la chip” (יֶחֱזֵק, Gen. 24:16; 26:7; 2 Sam. 11:2; Estera 1:11; 2:3, 7); „a văzut că era frumos (reușit, de nota 10)” (יֶחֱזֵק Ex 2:2); „am văzut... o manta frumoasă” (יֶחֱזֵק

Is. 7:21). De asemenea, pentru ideea de „urât”, sau „neplăcut” la vedere, ebraica folosește și adjectivul רָע (râu), în același condiții (Gen. 41:2-5). Ebraica are și un adjectiv care exprimă în mod exclusiv frumusețea (יָפֵה, yaphē) și care se folosește în expresii asemănătoare (Gen. 12:11,14; 39:6).

³ Ebr. תֵּלֵם = „statuie”, „imagine”, „figură”, Num. 33:52; 2 Împ. 11:18; 1 Sam. 6:5; Ezech. 23:14.

⁴ Împ. 16:10; 2 Cron. 4:3; Is. 40:18; Ezech. 1:5,10,13,16,22,26; 8:2; 10:1,10, 21-22; 23:15.

⁵ „Înălțimea staturii lui Adam era mult mai mare decât a oamenilor care locuiesc astăzi pe pământ. Eva era puțin mai mică de statură, totuși înfățișarea ei era nobilă și plină de frumusețe” (FD 22.2). „Când a ieșit din mâna Creatorului său, Adam a avut o înălțime nobilă și o simetrie minunată. El era de două ori mai înalt decât oamenii care trăiesc acum pe pământ și bine proporționat. Trăsăturile sale erau desăvârșite și frumoase. Culoarea feței sale nu era nici albă, nici palidă, ci era rumenă, strălucind de nuanța vie a sănătății. Eva nu era chiar atât de înaltă ca Adam. Capul ei ajungea cu puțin mai jos de umerii lui. Ea avea o înfățișare la fel de nobilă, desăvârșită în simetrie și foarte frumoasă” (Spiritual Gifts, 3:34, 1864).

⁶ „Toți ies din mormintele lor având aceeași statură cu care au intrat în mormânt. Adam, care se găsește în mulțimea celor înviați, este de o înălțime distinsă și cu o statură maiestuoasă, cu puțin mai prejos decât Fiul lui Dumnezeu” (TV 644.3).

⁷ Subiectul acesta este mai complex, deoarece are și aspecte culturale, reflectate și în instrucțiunile Legii lui Moise și în anumite instrucțiuni apostolice privind tăcerea femeii în public, purtarea vălului, supunerea „ca Domnului” etc. Aceste aspecte fiind condiționate social-cultural, societatea în general decide când și cum să fie modificate sau complet înlăturate. Prezența Dearei, acum 3200 de ani, cu un rol public major, ca judecătoare și profetesă, lângă un soț care nu era o personalitate pe măsura ei (un oarecare Lapidot!); de asemenea, prezența Priscillei, care este uneori numită înaintea soțului ei (Faptele 18:18; Rom. 16:3; 2 Tim. 4:19) și împreună cu el o bună învățătoare creștină (Faptele 18:26) arată că, chiar în culturile cele mai discriminatoare și mai patriarhale, femeii i s-a permis să aibă funcții publice, sau să pară oarecând mai presus decât soții lor. Dar nu despre feminism vorbim aici.

Florin Lăiu, profesor de Biblie, pensionar

la odihnă » » » » »

BALLA LEVENTE, fiul lui Adalbert și Elisabeta, s-a născut pe 16 decembrie 1957, în Sanmarghita, județul Cluj. Au fost trei frați: Levente, Rubinka și Oliver. Au rămas orfani de mamă, Elisabeta murind la vârsta de 39 de ani. Din nefericire, ea a fost urmată după zece ani de Oliver, mezinul familiei.

Levente a făcut școala primară în Sanmarghita, urmată de Școala profesională în construcții industriale și civile. A fost botezat în Biserica Adventistă într-o frumoasă zi de mai, a anului 1981, în comunitatea Sărmaș. Pe 5 septembrie 1982 s-a căsătorit

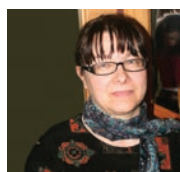

cu Valentina, unica fiică a familiei Valeriu și Valeria Voda. Aceștia au fost foarte bucuroși că Dumnezeu, pe lângă fii ca pe care o aveau, le-a dăruit în Levente și un fiu.

A lucrat ca zugrav particular, apoi în anul 1990, împreună cu soția, a deschis un laborator foto. În Biserica Adventistă din Bistrița a fost un stâlp de susținere, fiind prezbiter timp de 30 de ani. L-a iubit pe Dumnezeu și a susținut biserica, fiind nelipsit de la serviciile de închinare. Avea o stare de sănătate foarte precară, fiind suferind de inimă, de diabet și de poliartrită reumatoidă. Toate acestea i-au grăbit sfârșitul și a adormit în Domnul pe 14 aprilie 2022, cu speranța învierii. În ciuda suferinței, a păstrat până la final o încredere deplină în Dumnezeu și în făgăduințele Sale. Credem cu tărie că ne vom vedea în curând, când Domnul nostru bun Se va întoarce să ne ia acasă. ■

A consemnat **Balla Lorand**, nepot.

ÎNMULȚIREA PÂINILOR (IOAN 6:1-15)

**CITESC ȘI
DESCOPĂR**
**ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu,
director asistent în cadrul
Departamentului Copii,
Uniunea de Conferințe

Citește în Ioan 6:1-15 cum a hrănit Isus peste 5.000 de oameni cu doi pești și cinci pâini, și au strâns 12 coșuri de firimituri. Reține că Isus nu ne dă doar suficient, El ne dă mai mult decât avem nevoie!

Ca să reții această minune făcută de Isus, caută în careul de mai jos cuvintele-cheie ale povestirii scrise pe orizontală, verticală, oblic, de sus în jos, de jos în sus, de la dreapta la stânga, de la stânga la dreapta și încercuiește-le sau taie-le cu o linie:

ISUS, GALILEEA, TIBERIADA, MULTIME, UCENICI, BAIAT, PAINI, PESTI, COSURI, FIRIMITURI

I	E	R	T	Y	U	I	O	P	A	S	D	F	G	H
E	R	T	G	H	J	K	L	M	N	B	V	C	D	S
C	V	U	B	N	M	Y	U	I	J	H	G	F	S	A
A	S	D	T	F	G	H	J	K	M	N	B	V	C	X
Z	X	C	V	I	B	N	M	E	R	T	Y	U	I	O
S	D	F	G	H	M	U	C	S	A	E	A	T	Y	U
Z	X	C	V	E	T	I	D	F	V	D	C	B	N	K
E	R	T	Y	U	T	G	R	F	A	S	T	Y	P	H
L	K	J	H	A	G	F	D	I	S	A	D	C	E	B
C	G	D	I	V	B	Y	R	T	F	R	B	M	S	N
S	F	A	V	B	C	E	A	E	R	T	I	F	T	C
E	B	X	L	C	B	O	V	B	N	T	M	G	I	E
M	H	G	F	I	S	U	S	D	L	S	A	E	V	B
E	R	F	T	V	L	D	A	U	C	E	N	I	C	I
A	S	D	F	V	B	E	M	E	R	V	C	S	A	C
W	E	R	D	F	C	V	A	I	N	I	A	P	V	B

W E R D F C V A I N I A P V B
A S D F G H J K L M N B V C D S
I C I N I C U C T A V E R F E
E R G F L D S S I S I M H W
E B X L C B O V B N T M G I E
C C G D I V B Y R T F R B M S N
L K J H A G F D I S A D C E B
H P F A V B C E A E R T I F T C
K N B C D C F A W H G F I S U
O I U N E R T Y U T G R F A S T
X C V L C B O V B N T M G I E
C V A V B C E A E R T I F T C
S R T G H J K L M N B V C D S
I E R T Y U I O P A S D F G H

Răspuns:

CENTRUL PENTRU INSTRUIRE AMNAȘ, ÎN COLABORARE CU CONFERINȚA TRANSILVANIA DE SUD, ORGANIZEAZĂ

TABĂRA DE SLUJIRE PRIN RUGĂCIUNE

IOEL

SANCTUARUL RUGĂCIUNII:
RUGĂCIUNEA DE MĂRTURISIRE
RUGĂCIUNEA DE RENUNȚARE
RUGĂCIUNEA DE PREDARE
CEASURILE DE RUGĂCIUNE ȘI STRAJILE
EXPERIENȚE

PASTOR IOAN STINGHE
CENTRUL PENTRU INSTRUIRE AMNAȘ, SIBIU
10-17 IULIE 2022

ÎNSCRIERI ȘI DETALII LA NR. DE TELEFON: 0766316515

CENTRUL PENTRU INSTRUIRE AMNAȘ, ÎN COLABORARE CU CONFERINȚA TRANSILVANIA DE SUD, ORGANIZEAZĂ

CURS DE INSTRUIRE MISIONARĂ ȘI FORMARE DE LUCRĂTORI BIBLICI

AMNAȘ, SIBIU
1 AUGUST – 17 SEPTEMBRIE

PARTICIPAREA LA CURS POATE FI PENTRU TOATĂ PERIOADA SAU SPECIFIC PENTRU UNELE DIN CLASELE PROGRAMULUI:

LUCRAREA MISIONARĂ ȘI AUTOFINANȚARE PRIN APICULTURĂ

1–5 AUGUST – MICHAEL SCHELL

STUDIUL CĂRȚII APOCALIPSA

22–23 AUGUST – PAST. ȘTEFĂNIȚĂ POENARIU

STUDII BIBLICE ȘI PLANTAREA DE BISERICI

8–11 AUGUST – PAST. CAROL POTOCEAN

DOCTRINE COMPARATE

29 AUGUST–1 SEPTEMBRIE – PAST. MARIUS MITRACHE

MISIOLOGIE

15 AUGUST – PAST. LUCIAN CRISTESCU

STUDIUL CĂRȚII DANIEL

5–6 SEPTEMBRIE – PAST. GABRIEL BAN

BOLILE COMUNE ȘI LUCRAREA MISIONARĂ MEDICALĂ

18–20 AUGUST – DR. VIOLETA BRATU

OMILETICĂ

12–15 SEPTEMBRIE – PAST. VALENTIN CUCU

ALTE CLASE: RUGĂCIUNEA, DUHUL SFÂNT, STUDIUL SCRIPTURII, LUCRAREA DIN CASĂ ÎN CASĂ, CUNOAȘTEREA VOII LUI DUMNEZEU, NUTRIȚIE, REMEDII NATURALE ETC.

MAI MULTE DETALII ȘI ÎNSCRIERI LA TELEFON: 0766316515

2022